

RUUSU-RISTI

3/2009

Perustanut 1905 Pekka Ervast

Päätoimittaja Jarmo Anttila

102. vuosikerta

Nro 3/Kesäkuu 2009

Jarmo Anttila

Tämä kevät on ollut poikkeuksellista aikaa Helsingin ruusuristiläisille. Meidän kaunis temppelemme joutui mittavan vesivahingon vuoksi remonttiin ja toiminta on ollut suurelta osin keskeytyksissä helmikuun lopulta lähtien. Aikoinaan oli Ruusu-Ristin temppele Meritullinkadulla sijainneen Kulmakoulun ylimmässä kerroksessa. Tuota temppeleä koetteli kaksi kertaa tulipalo. Nykyinen temppelemme on taas joutunut useasti pienten vesivahinkojen uhriksi, koska se sijaitsee kellarikerroksessa.

Nyt tapahtunut vahinko oli kuitenkin niin mittava, että saamme temppeletilan käyttöön vasta syksyllä. Pelkkä kuivaus on kestänyt yli kuukauden.

Ruusuristiläisinä yritämme nähdä tällekin vahingolle henkisen merkityksen. Vanhoissa mysteerilaitoksissa joutuivat kokeilla käymään läpi elementtikokeita. Heidän tuli selvittää erilaisista maan, tulen, veden ja ilman kokeista. Pekka Ervasti on kirjoittanut näistä kokeista kirjan ”kiusausten koulussa”.

Maakoe koskee suhdetta mammonaan. Jokaisen ihmisen eteen nousee täällä maan päällä kysymys. ”Mikä on suhteesi kultaan?” Kullan vastine on raha. Kultaa voi pitää tiivistyneenä auringonvoimana. Nythän koko planeetta on tuossa kokeessa. Ahneus ajoi meidät maailmanlaajuiseen lamaan ja kriisiin. Peruskysymys on kuitenkin se, kuinka ratkaiset toimeentulosi ja onko elinkeinosi oikea.

Tulikoe taas on tekemisissä ihmisten himojen ja ennen kaikkea sukupuolisuuden kanssa. Kuinka paljon seksuaaliset himot hallitsevat meitä, eli onko meillä ”tuli hännän alla”, kuten vanha kansa sanoo. Sukupuolisen puhtauden vastaus ei ole täydellinen pidättäytyminen, selibaatti, vaan rakkaus. Se voi puhdistaa ja pyhittää myös sukupuolisuutemme.

Vesikoe koskee meidän ajatteluamme. Ajattelumme tulisi olla totuudellista. Meidän on niin vaikea olla rehellisiä edes itsellemme! Kuinka paljon ajattelemme ja jopa toivomme pahaa ihmisille, joiden kanssa olemme joutuneet riitoihin? Saatamme hymyillä ja olla kohteliaita, ja samalla mielessämme halveksia, tuomita ja arvostella ihmistä, jonka kanssa keskustelemme. Saatamme olla niin tyhmiä, että luulemme etteivät ajatuksemme näy ja tule ilmi siinä tilanteessa, mutta ajan myötä nämä voivat alkaa näkyä meissä. Meistä voidaan todeta, että olemme kansinaamaisia, epäluotettavia ihmisiä. Ajattelun ja tunteiden puhdistaminen on valtava työ, mutta se on mahdollista. Se on myös välttämätöntä, jos tahdomme tulla totuuden tietoon. Kalevalan sankarimme joutuivat näihin kokeisiin hiihtäessään Hiiden hirveä, kyistä peltoa kyntäessään ja Tuonen karhua ja manalan sutta suistaessaan.

Vesikokeessa olevan ihmisen edessä on aatteiden valtameri, jossa hänen tulee osata uida ja sukeltaa. Hänen löytönsä voivat saada hänet lopulta kuitenkin epäileväiseksi. Kiusaajan ääni voi sanoa: ”Onkohan löytösi kuitenkaan mitään merkittävää? Onko se vain mielen harhaa ja unta? Tiedätkö lopultakaan oikeastaan mitään?” Tällöin on vaarana kieltää kaikki henkisyys ja tulla kyyniseksi.

Toinen vaara on, että luulee olevansa suurikin tietäjä, jonka viisaus voi ratkaista kaikki ongelmat. Jos hän saa vielä palvovia oppilaita, on vaara lähellä. Vesikokeen suorittamista Pekka Ervasti piti jo valtavana askeleena. Arhateista sanotaan, että he ovat saapuneet toiselle rannalle, eli he ovat kykeneviä siihen viimeiseen koetukseen: lentoon avaruuden yksinäisyydessä. Olla vain piste avaruudessa, tämä on ihmiselle tahdon koe, jossa lopullisesti valitaan vasemman tai oikean käden tie. Teosofisissa kirjoissa mainitaan, että Viisauden mestarit ratkai-

sevat tuon kysymyksen lopullisesti. Huikea on siis tuo kiusausten, elementtikokeiden koulu, jossa me kaikki olemme. Meidän tulee osata olla köyhinä rikkaita ja rikkaina köyhiä. Silloin on maakoe ratkaistu. Tulikokeessa ratkaisemme aistinautintojen salaisuuden niin, ettei mikään niistä voi viedä meitä kohtuuttomuuteen, vaan pysymme kultaisella keskitiellä. Maa- ja tulikokeen vaikeuden ovat omiaan herättämään meitä totuudenetsijöinä niin, että joudumme vesikokeeseen. Mitä elämä, uskonnot ja aatteet lopultakin ovat, mitä minä niistä voin ymmärtää ja tietää?

Ilmakokeessa ollaan jo Parsifaleja ja Lemminkäisiä joutsenta ampumassa. Minulle joutsen on aina ollut jotenkin pyhä lintu, ja ajatus sen ampumisesta on hämmäntävä. Sisältykö siihen myös jonkin sen hylkäämistä, minkä kuvittelee ja luulee pyhäksi? Parsifalia arvosteltiin ankarasti, koska hän ampui pyhän linnun. Lemminkäinen taas sai kokea kohtalonsa yrittäessään samaa. Kalevala kuitenkin hienolla tavalla opettaa, että Lemminkäinenkin herätettiin äiti luonnon toimesta uuteen elämään entistä ehompana ja pikkuista parempana.

Taas on luonto herännyt talven jälkeen uuteen riemuun ja loistoon. Suvivirren säkeet nousevat mieleen, sitä huomaa hyräilevänsä. Tämä maya, jumalten uni, on taas niin ihana! Toivon, että tekin nautitte siitä.

Hyvää kesää kaikille Ruusu-Risti-lehden lukijoille!

Toimittajalta

Joulukuu 1920

Pekka Ervast

Tämä Ruusu-Risti on siis se yhtymä, jonka turvissa henkinen, teosofis-okkultinen työni tulee jatkumaan. Siinä ovat ne ystävät, jotka haluavat kuulla, mitä henkivalloilla mahdollisesti on sanottavana minun kauttani, - seikka, joka ei suinkaan merkitse, että seura olisi perustetu minua varten! Jos työskentelyni on merkityksestä Suomen kansalle (edes muutamille kansan yksilöille), kyllä se uomansa olisi löytänyt toisiinkin suuntiin. Jos se taas on merkityksetön, olisi turha sitä pönkittää. Olen nuoresta saakka ollut hengessäni täysin vapaa. Olen valmis millä hetkellä tahansa jättämään tämän maallisen elämän, jos ei minua täällä tarvita, ja uskon varmasti, että Karma minut kyllä täältä korjaakin, jos käyn hyödyttömäksi. Mutta olen myös valmis työtä tekemään, ponnistamaan ja kärsimään yhä edelleen, jos Mestari katsoo, että minun vähäpätöisestä ja puutteellisesta persoonastani on pienintäkään hyötyä Hänen suuressa ja ihanassa työssään.

Sentähden on selvää, että Ruusu-Ristillä on tarkoitus, joka tähtää kauas yli persoonallisuuksien. Uskon, että me näkyväiset ihmiset olemmekin korkeampien voimien ohjattavina ja käytettävinä. Uskon, että Ruusu-Risti-seura on pantu alulle näkymättömässä maailmassa ja että se vain löytää tällä fyysillisellä tasolla näkyväisen ilmaismuotonsa meidän kauttamme. Uskon, että se on siemen, elävä siemen, josta on kasvava ”iso tammi”. Uskon, että sen vaikutus tulee siunauksellisena ulottumaan laajalle ja kauas, ulkopuolelle Suomen rajojenkin. Uskon, - niin, mitä en uskokaan. Mutta usko näyttyy teoissa eikä vain sanoissa.

*

Tietäjän elämässä on nyt alkava uusi ajanjakso, kun se ensi vuonna astuu seitsemännelletoista vuositaipaleelleen. Se syntyy uudestaan uudella nimellä. Niinkuin Omatunto aikoinaan muuttui Tietäjäksi, niin Tietäjä nyt muuttuu Ruusu-Ristiksi. Samoin sen ulkoasu on muuttuva ja sen sisältö. Ei kuten tänä vuonna, jolloin voittamattomat vaikeudet tekivät paperin huonommaksi kuin mitä olin uskonut ja kuvitellut, vaan todellisesti hienommaksi, aistikkaammaksi ja paremmaksi. Paperin on paino jo hankkinut ensi vuotta varten, ja painettavaksi Ruusu-Risti tulee Helsingissä. Sen ilmestyminen säännöllisesti on myös taattu, ja mitä postitukseen tulee, aion itse sitä valvoa tammikuusta lähtien. Olemme nyt eläneet niin poikkeuksellisissa oloissa - varsinkin tänä syksynä, mitä itseeni tulee, - että semmoista ei Tietäjän historiassa ole sattunut sitte vuoden 1908. Mitä lienevätkään lukijat ja tilaajat ajatelleet, kun syyskuun numero ilmestyi vasta lokakuussa ja kun vuoden viimeiset numerot ilmestyvät vasta tämmöisenä kolmoisnumerona! Toivon kuitenkin, että kaikki ovat ymmärtäneet, että minun puoleltani on ollut vakavammat syyt kuin leväperäisyys, laiskuus tai saamattomuus: uskallanhan vedota monivuotiseen, omalta puoleltani säntilliseen työhöni.

Tahdon siis kertoa ensi vuoden Ruusu-Rististä, että sen paperi tulee hyvää, valkoista ja mieluisaa. Koko tulee hieman pienempää, tavallisen kirjan malliin, mutta jos tilaajamäärä pysyy entisellään, tulee jokainen numero sen sijaan käsittämään 64 sivua, mikä tekee tekstin tosiasiallisesti entistään laajemmaksi. Siinä asussaan Ruusu-Risti tulee mieluisammaksi säilyttää, ja vuosinide muodostaa paksun kirjan.

Mitä sisältöön tulee, on muutos myös oleva ytimiin käypä. Tärkeänä piirteenä on ensinnäkin mainittava se, että Ruusu-Risti tulee julkaisemaan viime talvena kirjoitta-

mani tutkimuksen Väinämöisestä Suomen kansallishaltiana ja sitten jatkuvasti toisia teoksiani. Kustannusliikkeemme ei näet toistaiseksi kykene kustantamaan uusia kirjoja, mutta sen sijaan olen suunnitellut tämän välimuodon, että kirjoittaisin yksinomaan Ruusu-Ristiä varten, jolloin eivät laajemmatkaan käsikirjoitukseni jäisi laittikoon makaamaan. Tästä eivät ystäväni pahastune, sillä jos Ruusu-Ristin tilaushinta jollakulla markalla sen nojalla kohoaa, ovat Ruusu-Ristin tilaajat samalla sekä ensimmäiset että toistaiseksi ainoat, jotka uusimpaan kirjalliseen tuotantooni saavat tutustua.

Toiseksi on mainittava, että Ruusu-Risti tulee julkaisemaan arvokkaita suomenoksia salatieteellisen kirjallisuuden alalta. Niinpä aion tutustuttaa suomalaista yleisöä erääseen viime vuosisadan ranskalaiseen okkultistiin, josta Madame Blavatsky alin omaa puhuu ”Salaisessa Opissaan” ja joka käytti salanimeä Eliphas Lévy. Hän on nerokkaimpia ja säkenöivimpiä okkultisti-kirjailijoita mitä tunnen, ja hänen teoksiaan pidetään yleisesti suorastaan perustavina laadultaan.

Kolmanneksi on mainittava, että Ruusu-Risti edelleen tulee julkaisemaan kirjoituksia ja runoja maamme etevimmiltä kirjailijoilta, jotka kaikki eivät vielä tänä vuonna ole ehtineet lupauksiaan täyttää.

Neljänneksi on mainittava, että Ruusu-Risti huolellisesti toimitetuissa katsauksissa (”Mitä muualla tiedetään”, ”Tien varrelta”) tulee seuraamaan ulko- ja kotimaan tapahtumia teosofisilla, salatieteellisillä ja sen sukuisilla aloilla.

Viidenneksi on mainittava, että tietysti ”Toimittajalta” pätkät, ”Kysymyksiä ja vastauksia”, ”Kirjeitä toimitukselle” y. m. osat tulevat edelleen jatkumaan.

Kuudenneksi on mainittava, että Ruusu-Risti tulee entistä enemmän omistamaan huomiota suomalaiselle salatieteelle. Niin-

pä aion julkaista kertomuksia ja selontekoja kotimaisista tietäjistä, heidän kyvyistään ja opeistaan.

Seitsemänneksi on mainittava, että runoilija Aarni Kouta toimitussihteerinä tulee huolehtimaan Ruusu-Ristin kielellisestä asusta, jonka suhteen tähän saakka on kyläkin ollut moittimisen varaa.

Tarvitseeko minun lisätä, että omalle työlleni ja elämälleni on välttämätöntä, että Ruusu-Risti menestyy? Ystäväni sen ymmärtävät, ja he tekevät pyytämättäni voitavansa Ruusu-Ristin eteen. Muistakoot ja pitäkööt rohkaisevana momenttina mielesään, että yksin painokustannukset tulevat ensi vuonna nousemaan viiteen- à kuuteenkymmeneen tuhanteen!

*

Voidaksemme perinpohjin tutustua suomalaiseen okkultismiin, on välttämätöntä, että keräämme tietoja nykyajan sekä elävistä että kuolleista ”tietäjistä” ja ”noidista”. Suomen salomailla elää vielä siellä täällä - tai on äsken elänyt - arki-ihmisiä viisaampia ”poppamiehiä”, joiden voimatöistä kulkee kaskuja kansan suussa. Nämä kaskut, nämä useinkin niukat tiedot eivät saa jäädä unohduksiin. Kotiseutututkimus on tässä suhteessa tehnyt paljon työtä ja saavuttanut kauniita voittoja, mutta kelle varsinaisesti kuuluu salatieteellisten asioitten, salaperäisten ja yliaistillisten tapahtumain unohduksista pelastaminen ellei meikäläisille tutkijoille, jotka juuri olemme kääntäneet huomiomme niihin asioihin ja jotka suuremmilla edellytyksillä kuin tavalliset runojen ja tarujen kerääjät saatamme ymmärtää, mitä niissä on arvokasta.

Ensi vuonna tulee Ruusu-Risti sisältämään kertomuksia suomalaisista (ja lappalaisista) tietäjistä. Aion ensin julkaista otteita kirjallisuudesta, vanhoista aikakauskirjoista

y. m., jotta lukijat perehtyisivät aineeseen, mutta pyydän samalla, että varsinkin kaikki Ruusu-Ristin jäsenet tekisivät tässä suhteessa voitavansa, keräisivät asianomaisia tie-

toja, kirjoittaisivat muistiin ja lähettäisivät minulle. Tämä olisi heidän puoleltaan vakavaa työtä suomalaisen kulttuurin ja suomalaisen salatieten hyväksi.

POIMINTOJA AVILAN PYHÄN TERESAN KIRJASTA ”SISÄINEN LINNA”

”Rukoilkaa siis Herraamme antamaan teille tämä täydellinen lähimmäisen rakkaus, ja sallikaa Hänen Majesteettinsa tehdä työtään, sillä hän on antava teille enemmän kuin osaatte toivoakaan, jos itse ponnistlette ja yritätte saavuttaa kaikessa sen, minkä voitte.” (s. 116)

”Hengellinen yhtymys on kauttaaltaan rakkauden yhtymistä rakkauteen, ja sen vaikutukset ovat niin puhtaita, niin hienoja ja niin suloisia, ettei niitä voida lausua julki sanoin.” (s. 118)

”Olen juuri miettinyt, voitaisiinko Jumalaani kuvata hehkuvaksi hiilipannuksi, jonka tulesta olisi lennähtänyt kipinä ja osunut sieluun saattaen sen siten tuntemaan tuon palavan tulen. Mutta koska kipinä ei ole riittävän kuuma polttaakseen sielun poroksi ja koska se kuitenkin on sangen suloinen, sielu jää tuntemaan tätä tuskaa, ja pelkällä tulen kosketuksellakin on sama vaikutus.” (s. 137)

”Saadaksenne siis, sisaret, rakennuksellenne lujan perustuksen, pyrkiköön kukin teistä olemaan kaikkein vähäisin ja kaikkien orja pitäen silmällä, kuinka ja miten voisi olla heille mieliksi ja avuksi. Kaikki mitä näin teette koituu enemmän teidän parhaaksenne kuin heidän, ja siten laskette niin lujat peruskivet, ettei linnanne sorru.” (s. 247)

”Uskokaa minua: Martan ja Marian on oltava yhdessä voidakseen majoittaa Herran ja pitääkseen hänet aina luonaan, muutoin he tarjoavat hänelle keinoa vieraanvaraisuutta ja hän jää vaille ruokaa.” (s. 249)

”Uskon kuitenkin, että jokaisessa vähäisessäkin Jumalan luomassa on enemmän kuin voimme ymmärtää, vaikkapa kysymyksessä olisi pelkkä mitätön muurahainen.” (s. 75)

”Kun sielu on tässä kohoamuksen tilassa, Herra näkee hyväksi paljastaa sille tiettyjä salaisuuksia kuten taivaallisia asioita ja kuvallisia näkyjä, se kykenee näitä kuvaamaan jälkeensä, sillä ne ovat painuneet sen muistiin, ettei se voi koskaan niitä unohtaa.” (s. 154)

”Tarkoitin tällä seuraavaa: harjoittakaammepa mietiskelyä kuinka paljon tahansa, rurenta-kaammepa itseämme kuinka ankarasti hyvänsä ja vuodattakaammepa runsaastikin kyyneleitä, vesi ei virtaa näillä keinoin. Sitä annetaan ainoastaan sille, jolle Jumala haluaa sitä antaa, ja usein silloin kun sielu sitä vähiten odottaa.” (s. 79)

Manly P. Hallin elämästä ja opetuksista

Antti Savinainen

Hallin elämästä

Manly Palmer Hall (1901–1990) syntyi Kanadassa mutta muutti 3-vuotiaana Yhdysvaltoihin. Hall aloitti julkisen toimintansa hyvin nuorena, ja se kesti noin 70 vuotta (!), minä aikana hän piti yli 8000 luentoa ja julkaisi yli 150 kirjaa. Hän oli hyvin laajasti perehtynyt esoteeriseen kirjallisuuteen, ja hänellä oli tältä alalta kattava kirjasto. Hall perusti vuonna 1934 *Philosophical Research Society* -järjestön (PRS), jonka tehtävänä on tutkia uskontoja, mytologiaa, metafysiikka ja teoreettista okkultismia. Ohjelmassa voi nähdä yhtäläisyyksiä Teosofisen Seuran ja Ruusu-Ristin ohjelman kanssa.

Hallin pääteoksena pidetään kirjaa *The Secret Teachings of All Ages: An Encyclopedic Outline of Masonic, Hermetic, Qabbalistic and Rosicrucian Symbolical Philosophy*, jonka hän julkaisi vain 27 vuoden iässä. Hän käsitteli pääteoksessaan mm. vapaamuurariuden symboliikkaa. Hän ei tuolloin ollut vapaamuurari, mutta silti hänellä oli avaimia vapaamuurariuden mysteerien selittämiseen. Hänet vihittiin vapaamuurariksi vasta 53 vuoden iässä, minkä jälkeen hän ei

enää kirjoittanut vapaamuurariudesta.

Jakaisin Hallin opetukset kahteen ajanjaksoon, joista ensimmäinen kesti 1940-luvun alkuun saakka. Siihen asti hänen opetuksensa olivat saaneet selvää inspiraatiota teosofiasta ja Max Heindelin ruusuristiläisyydestä. Hall ei ehtinyt tavata Heindelia mutta ystäväystyi Heindelin lesken kanssa. Erään lähteen mukaan hän oli nuorena myös Teosofisen Seuran jäsen.

1940-luvun alussa Hall alkoi ottaa etäisyyttä teosofisiin opetuksiin. Aiemmin hän oli puhunut Viisauden Mestareista todellisina ihmisinä, mutta hän muutti opetustaan sanomalla, että Mestarit eivät ole todellisia ihmisiä, vaan kyseessä on tietyn tajunnantilan symboli. Teosofiselta kannalta kyseessä on luonnollisestikin tajunnantila, mutta Mestarit ovat myös todellisia ihmisiä. Hallin uuden opetuksen mukaan Atlantis-mannerta ei koskaan ollutkaan, vaan kyseessä oli aikakausi (ero jää ainakin itselleni hieman hämäräksi). Rosenkreutzilaisia vihittyjä ei myöskään ollut olemassa tai jos oli, niin kyseessä oli ainoastaan Francis Bacon.

Vietnamin sodan aikaan jotkut Hallin opetuksia kuunnelleet nuoret miehet kysyivät, olisiko oikein mennä Vietnamiin sotimaan; heillä oli ilmeisesti omantunnon esteitä tälle. Hall kuitenkin vakuutti, että on oltava uskollinen valtiovallalle ja mentävä sotimaan, jos tämä niin haluaa. Ehkä Hall olisi ”teosofisella kaudellaan” vastannut eri tavalla.

Edellä sanotusta huolimatta ajattelen, että Hallilla oli harvinainen kyky ymmärtää

Aiemmin hän oli puhunut Viisauden Mestareista todellisina ihmisinä, mutta hän muutti opetustaan sanomalla, että Mestarit eivät ole todellisia ihmisiä, vaan kyseessä on tietyn tajunnantilan symboli.

Ennen mysteeriokoulun opintoja kokelaan on tehtävä valmistava työ, jonka olennaisena osana on eettinen itsekasvatus ja riittävä perehtyneisyys taiteisiin ja tieteisiin.

vanhojen mysteerioiden symboleja sisäiseltä kannalta. Tämä kyky ilmeni hänessä jo nuorella iällä, eikä se vaikuta olleen pelkääntään kirjojen lukemisen tulosta.

Esittelen seuraavaksi Hallin teosofisen kauden opetuksia pyrkijälle asetettavista ehdoista. Esitys perustuu vihkoseen *Spiritual Centers of Man*, joka on julkaistu vuonna 1929. Kommentoin vihkosen opetuksia teosofian ja erityisesti Pekka Ervastian (PE) teosofian näkökulmasta.

Kokelaan edellytykset

Hall aloittaa kysymällä: ”Mitä minun täytyy tehdä, jotta voisin herättää henkeni uinuvat kyvyt?”

Hän vastaa tarkastelemalla mysteeriokouluja, joihin kuuluvat valaistuneet ihmiset on hyväksytty kuolemattomien seuraan. Ennen mysteeriokoulun opintoja kokelaan on tehtävä valmistava työ, jonka olennaisena osana on eettinen itsekasvatus ja riittävä perehtyneisyys taiteisiin ja tieteisiin.

Hall jakaa kokelaan edellytykset seitsemään osaan. Tarkastelen niitä yksi kerrallaan. Jos kokelas hyväksytään, hänestä tulee oppilas.

1) Kokelaan täytyy ymmärtää koulutuksen merkitys.

Tietämätön ihminen voi kyllä kehittyä henkisesti, mutta tietämättömyys muodostaa vakavan esteen eettisellä tiellä. Hall pitää oppimaan oppimista hyvin tärkeänä taitona, koska oppimisen kohteena olevat taidet ja tieteet ovat heijastuksia Salaisesta Viisaudesta. Tämän ymmärtäminen oli mm. Pythagoraan koulussa tärkeää (sivumennen sanoen PE mainitsee, että Pythagoras oli Mestari Kuut Huumin inkarnaatio). Opiskelu tarkoittaa sitä, että kokelas hankkii itselleen jotakin arvokasta annettavaa, jota-kin jonka hän voi tuoda Temppeleihin. Ainoa kelpollinen annettava on tietenkin ihminen itse. Hänen on näin valmistauduttava ottamaan vastaan viisautta.

Opiskelun kautta kokelas voi saavuttaa taitoja, joita hän voi käyttää ihmiskunnan palvelukseen. Se onkin ensimmäinen edellytys: kokelaan on uhrattava itsensä epäitsekääseen palveluun. Luonnollisesti valmistuskausi vie vuosia aikaa. Hall varoittaa, että Viisauden Mestareita ei pidä etsiä ennen kuin etsijällä on todella jotakin annettavaa edellä kuvatussa mielessä.

Hall pitää oppimaan oppimista hyvin tärkeänä taitona, koska oppimisen kohteena olevat taidet ja tieteet ovat heijastuksia Salaisesta Viisaudesta.

|| Kokelaan on uhrattava itsensä epäitsekäaseen palveluun.

2) Kokelaan on ymmärrettävä jatkuvuuden merkitys.

Kokelaan on opittava, että hänen on vietävä loppuun se, minkä hän on aloittanut. Ei riitä, että perehtyy pintapuolisesti useisiin maailmankatsomuksiin; on maltettava kulkea valitsemaansa tietä syvemmälle. Tämän ehdon voi nähdä myös luotettavuuden läksynä: kokelaan on pidettävä se, minkä hän lupaa. Jos kokelaan kestävyyyteen ei pysty luottamaan, kuinka hänelle voisi uskoa Mysteeriokoulun salaisuuksia?

3) Kokelaan on ymmärrettävä velkansa yhteiskunnalle.

Kokelaan on huolehdittava jokapäiväisistä velvollisuuksistaan ja työstään; muuten hänellä ei ole toivoakaan todellisesta henkisydestä. On rohkeasti kohdattava elämän eteen tuomat ongelmat ja vaikeudet. Vähän kerrassaan hän vapautuu häiriötekijöistä, mikä antaa enemmän aikaa henkisiin pyrkimyksiin. Tämä opetus vastaa erinomaisesti PE:n neuvoja siitä, että arkinen työ on tehtävä hyvin ja mahdollisesti vieläkin paremmin.

Kokelas voi masentua huomatessaan, että okkulttinen kehitys (samoin kuin henkinen kehitys; näillä lienee jonkinlainen aste-ero) on erittäin hidas prosessi. Lannistuminen on Mysteeriokoulun asettama kiusaus, joka kokelaan on voitettava. Hän ei saa masentua, vaikka työ ei näyttäisi kantavan hedel-

mää. Kyseessä on tärkeä koetus: se toimii esteenä niille, jotka eivät ole vielä valmiita saamaan syvempää tietoa.

4) Kokelaan on ymmärrettävä motiivin merkitys.

Ihminen voi kokea olevansa toimissaan epäitsekäs, mutta tarkempi itsetutkiskelu osoittaa piilotettua itsekkyyttä. Haluammeko tulla viisaiksi ja hyviksi, että toiset ihmiset tai edes läheiset veljet huomaisivat viisautemme ja hyvytemme? Okkulttista valtaa voidaan antaa vain sellaisille, jotka ovat vallan kiusauksen voittaneet. Minkäänlaiset maalliset motiivit eivät voi siis tulla kysymykseen. Tämä on äärimmäisen tärkeää, koska henkilökohtaiset pyyteet johtavat okkultismissa vasemman käden polulle. Hall käyttää tästä vaarasta Viisauden Mes-tarien kirjeistä tuttua ilmaisua ”dugpa”.

Joku voi sanoa voivansa kuolla totuuden puolesta ja todella tarkoittaa sitä. Tämä ei kuitenkaan vielä riitä: on paljon vaikeampaa *elää* totuuden puolesta päivästä päivään ja vuodesta toiseen. Tässäkin Hall on PE:n kanssa täsmälleen samalla kannalla. Mes-tarit käyttävät vuosia testatessaan kokelasta. Kokelas joutuu kohtaamaan kaikenlaisia sisäisiä ja ulkoisia vaikeuksia.

5) Kokelaan pitää luopua kaikesta psykismistä ja ilmiöiden tavoittelusta.

Okkulttisen koulutuksen tavoitteena ei ole

|| Kokelaan on huolehdittava jokapäiväisistä velvollisuuksistaan ja työstään; muuten hänellä ei ole toivoakaan todellisesta henkisydestä.

|| Okkulttista valtaa voidaan antaa vain sellaisille, jotka ovat vallan kiusauksen voittaneet.

saavuttaa kykyä katsella ihmisten auroja, elementaaliolentoja tai ajatusmuotoja, eikä sen tarkoituksena ole päästä tekemisiin kuolleiden kanssa. Tärkein piirre okkultismissa on eettinen filosofia, ja vasta sen jälkeen tulee operatiivinen tiede. Kokelas kyllä saavuttaa kaikki edellä mainitut kyvyt henkisen kehityksensä tuloksena, mutta kyseessä on seuraus kokelaan elämän ja kehon asteittaisesta muuntumisesta.

Hall huomauttaa, että kokelas voi olla jo varsin kehittynyt tseela ilman, että hänellä olisi vielä okkulttisia kykyjä kuten selvänäköisyys. Hall painottaa tärkeämpää kykyä ”self-cognizance”, jonka voisi suomentaa itsetietoisuudeksi tai mielen selkeydeksi. Tämä kyky mahdollistaa okkulttisten totuuksien suoran oivaltamisen. Hall varoittaa, että liian aikainen psyykkisten kykyjen kehittyminen voi olla esteenä kokelaan henkiselle kehitykselle: hänestä voi tulla astraalivaeltaja.

6) Kokelaan on ymmärrettävä, että lisään-
tynyt tieto tuo mukanaan suuremman vas-
tuun.

Kokelas tarvitsee erottelukykyä. Kehityksen myötä hänestä usein tulee henkinen opettaja. Hänen on kuitenkin ymmärrettävä, että hän on itse vastuussa niistä, joille hän paljastaa henkistä tietoa. Vastuu tästä ei kuulu Mysteeriokoululle vaan opettajalle. Jokainen vihitty puhuu vain omasta puolestaan, ei esimerkiksi korkeampien vihittyjen puolesta, ellei niin ole erikseen kehoitettu teke-

mään. Tästä poikkeuksesta on esimerkkinä Helena Petrovna Blavatsky, joka teosofisen tulkinnan mukaan oli Mestareiden lähettiläs. Vihitty ei julista maailmalle olevansa vihitty. Hän saattaa kuitenkin paljastaa tiedonlähteensä läheisimmille oppilailleen, mutta vasta saavutettuaan täydellisen henkisen valaistuksen.

Okkultismissa on sääntönä, että vasta antaessaan voi saada. Opettajana toimivan oppilaan on tiedostettava, että hän muuttaa opetuksillaan toisten ihmisten elämää; tästä seuraa luonnollisestikin vastuu. Jos oppilas epäonnistuu, Mestari kärsii siitä kaikkein eniten.

7) Kokelaan on oltava rakentavassa mielen tilassa.

Kokelaan täytyy osata hyväksyä asiat sellaisina kuin ne ovat eikä käyttää energiaansa valittamiseen ja kritisoiamiseen, jos maailma ei olekaan mieleemme mukainen. Valittava luonteenlaatu estää kokelaan toimimisen Mestareiden palveluksessa.

Hall toteaa, että maailmassa vallitsee synn ja seurauksen eli karman laki. Asioiden parantaminen edellyttää korjaavien syiden luomista; synn ja seurauksen laki pitää lopusta huolen.

Opettajan ja oppilaan suhteesta

Edellä kuvatut seitsemän kardinaalivaatimusta muodostavat okkultismin eettisen perustan. Useimmat epäonnistumiset joh-

|| Vihitty ei julista maailmalle olevansa vihitty.

tuvat siitä, että kokelaalta puuttuu oikean eettisen elämän luja perusta. Kun tämä perusta on riittävässä määrin saavutettu, voi kokelas pyrkiä jonkin Mysteeriokoulun jäseneksi. Näitä kouluja on Hallin mukaan useita – hän mainitsee itäiset ja läntiset koulut – mutta ne kaikki johtavat samaan päämäärään. Jos kokelas on valinnastaan epävarma, se osoittaa, ettei hän ole vielä valmis.

Tässä Hall poikkeaa teosofian opetuksesta, jonka mukaan Mestari tulee, kun oppilas on valmis. Oppilas ei siis suorita valintaa, vaan elämä (karma) tekee valinnan. Tiibetiläinen on kuvannut sitä, kuinka oppilaasta loistaa valo, joka kiinnittää Mestarin huomion. PE:n elämässä Mestari saapui vasta uudestisyntymiskokemuksen jälkeen. Toisaalta Hall saattaa puhua aikaisemmasta vaiheesta kuin PE ja Tiibetiläinen; onhan esimerkiksi Intiassa aina ollut todellisia gurus, joiden oppilaaksi on mahdollista pyrkiä.

Oikean opettajan apu on oppilaalle erittäin tärkeää, koska okkulttista koulutusta ei voi turvallisesti läpikäydä ilman pätevää opettajaa. Korkealle kehittyneen adeptin aura auttaa luomaan oppilaalle olosuhteet, joita hän ei itse kykenisi täysin luomaan. Yhteydenpito Mestarin ja oppilaan välillä muodostaa erittäin läheisen suhteen, joka synnyttää persoonatonta rakkautta. Mestari edelleen asettaa kokeita ja kiusauksia, mutta samalla hän kannustaa oppilasta. Hän tietää oppilaansa heikkoudet ja auttaa henkistä lastansa voittamaan ne.

Opettajaksi kelpaa vain vihitty tai vihityn oppilas. Opettajan täytyy Hallin mukaan kuulua säteeseen, joka on omistautunut opettamiselle. Monet suuret vihityt eivät kuulu tähän säteeseen, joten he eivät koskaan Hallin mukaan ota oppilaita. Jotkut

hyvin korkeat vihityt ottavat oppilaikseen vain toisia, alempia vihittyjä. Hall mainitsee esimerkkinä Mestari J:n (syrialainen Jeesus?).

On erittäin tärkeää, että kokelas osaa vaieta okkulttisista salaisuuksista, joita hänelle uskotaan. Okkultismin teoreettisista periaatteista on lupa puhua sellaisen kanssa, jonka oppilas katsoo riittävän arvokkaaksi, mutta okkultismin operatiivinen puoli on Mestarin ja oppilaan välinen salaisuus.

Lopuksi

Olen esitellyt muutamia Manly P. Hallin opetuksia, jotka ovat varsin yhtäpitäviä teosofian kanssa. Esityksestä ei käy kuitenkaan ilmi, onko kyseessä Hallin omakohtainen henkinen kokemus vai opiskellun ja pohditun tiedon esitys. Itse olisin taipuvainen kallistumaan jälkimmäiselle kannalle ainakin tässä käsitellyn esityksen osalta. Tätä johtopäätöstä tukee se, että tarkastellussa esityksessä on selviä vaikutteita teosofisista ja rosenkreutzilaisista lähteistä. (Tietysti näin voitaisiin sanoa PE:nkin tuotannosta, mutta olen vakuuttunut siitä, että PE:n keskeiset opetukset perustuivat hänen omaan henkiseen kokemukseensa.) Kaikesta huolimatta Hallin opetuksissa on paljon omaileimaisuutta ja tutkimisen arvoista – näin erityisesti vanhojen mysteereiden symboliikan osalta.

Lähteitä:

Manly P. Hallin tekstejä ja opetusvideoita on saatavissa englannin kielellä ilmaiseksi Internetistä osoitteessa <http://www.manlyphall.org/>.

Sahagun L. (2008). *Master of the Mysteries: The Life of Manly Palmer Hall*.

RUUSU-RISTIN KESÄKURSSIT 26.6 – 1.7.2009

Jyväskylän temppelissä, Aittokalliontie 3
Kurssikirjana Pekka Ervast: Kalevalan avain, III osa

oo

Perjantai 26.6	Klo 19.00	Tervetuloilaisuus
Lauantai 27.6	9.00 - 11.00	Aamupuheenvuorot
	11.00 - 13.00	Lounas
	13.00 - 15.00	Alustus, luvut 18-20 (Wäinämö)
	19.00	Yleisoesitelmä
		Kauno Mannonen: Marjatan poika ja Väinämöinen
Sunnuntai 28.6	9.00 - 11.00	Aamupuheenvuorot
	11.00 - 13.00	Lounas
	13.00 - 15.00	Alustus, luvut 21-24 (Ilmarinen)
	19.00	Yleisoesitelmä
		Rauno Rinkinen: Pellervoinen pellon poika
Maanantai 29.6	9.00 - 11.00	Aamupuheenvuorot
	11.00 - 13.00	Lounas
	13.00 - 15.00	Alustus, luvut 25-27 (Jousimies)
	19.00	Yleisoesitelmä
		Jarmo Anttila: Kalevala pyhänä kirjana
Tiistai 30.6	9.00 - 11.00	Aamupuheenvuorot
	11.00 - 13.00	Lounas
	13.00 - 15.00	Alustus, luvut 28-30 (Kylväjä)
	18.00	Ilta rannalla
Keskiviikko 1.7	9.00 - 11.00	Aamupuheenvuorot
	11.00 - 13.00	Lounas
	13.00 - 15.00	Alustus, luvut 31-33 (Mikael)
	15.00	Päättötilaisuus

oo

Kurssimaksu 20 €.

Kesäkurssimajoitus

Kahden hengen huoneita 5 kpl (10 henkilöä) ja yhden hengen huoneita 22 kpl (22 henkilöä). Huoneita on mahdollisuus saada lisääkin. Tämä varmistuu 15.5.2009 jälkeen.

Hinnat

Majoitus kahden hengen huoneissa viisi yötä + aamupalat 202,00 €/hlö (sis alv)

Majoitus yhden hengen huoneissa viisi yötä + aamupalat 245,00 €/hlö (sis alv)

Lyhyemmän majoituksen hinnat ovat:

kahden hengen huoneessa + aamupalat
50,40 € kukin majoitusvuorokausi

yhden hengen huoneessa + aamupalat
60,50 € kukin majoitusvuorokausi

Päivystysaika Perjantaina 26.6. klo 8.00 –20.00. Päivystysajan jälkeen ei voi majoittua. Poikkeavista tilanteista sovitaan etukäteen

Majoitusvaraukset opistolle

Sitovat majoitusvaraukset tulee tehdä viikon 23 loppuun mennessä, eli 5.6. mennessä. Työvoimaopisto, Salmirannantie 8, 40520 Jyväskylä, puh. 0106043920, fax 0106043922.

Muut palvelut

Opiston palvelut ovat niin kuin ennenkin. Sähkösauna on jatkuvasti omatoimisen lämmityksen piirissä (ottaen tietysti huomioon myös muut kurssilaiset).

Maksaminen

Maksu suoritetaan käteisellä saapumisen yhteydessä (pankkikortti ei käy maksuvälineenä opistolla).

Kesäkurssiruokailu Jyväskylässä 26.6.- 1.7.2009

Hyvä veli, jos olet tulossa kesäkurseille ja osallistut ruokailuihin ja/tai tervetuliaiskahvitukseen, ilmoitathan siitä etukäteen ennen juhannusta, mielellään 15.6.2009 mennessä!

Emäntänä toimii viimevuotiseen tapaan Ritva Lehtonen. Ruokailujen hinnat:

Kasvislounas jälkiruokineen 7 euroa/pvä/hlö ja kahvitukset 2 euroa/pvä/hlö
Jos osallistuu la-ke kaikkiin ruokailuihin ja kahvituksiin tulee siitä yhteensä 45 euroa/hlö.

Ilmoitathan myös mahdollisesta erikoisruokavaliostasi!

Maksut ruokailuista suoritetaan käteisellä paikan päällä.

Ilmoittautumiset Terttu Wiiole: 040-579 5730 tai terttu.wiio@kotikone.fi Ilmoittautuessasi mainitse tarkasti minä päivinä osallistut ruokailuun ja/tai kahvitukseen!

Kiitos jo etukäteen ja tervetuloa Jyväskylään kesäkurssilemaan!

Jyväskylän ryhmä/Ilmarisen veljet

Euroopan henkistämisen suunnitelmia

“Sydämeen kun pesii epäily, katkeroituu pian koko sielu. Häpeää ja kunniaa, mustaa sekä valkeaa kuin harakka voi kantaa vankkumaton mies ja tietää, että Helvetille jos kuuluu osa, niin kuuluu osa Taivaallekin.”

Näin alkaa Wolfram von Eschenbachin Parsival

Välttäkäämme tuota sydämeen pesivää epäilyä ja pyrkikäämme eteenpäin henkisen työn saralla vastoinkäymisestä huolimatta.

Vanhassa itämaalaisessa ennustuksessa sanotaan, ettei niissä jokaisen vuosisadan lopulla tapahtuvassa henkisessä vuodatuksessa ole toivoa länsimaille. Vasta se vie toivotuun päämäärään kun Valkoisen Veljeskunnan ulkonainen johtaja, viisauden jalokivi syntyy näkyvään maailmaan. Mutta se ei tietenkään voi tapahtua milloin tahansa, vaan silloin, kuten sanotaan, kun aika on täyttynyt. Tämä ei tietenkään vähennä henkisten ponnisteluiden merkitystä ennen sitä, vaan päinvastoin.

Ex oriente lux

Hunnun takaa: Maa

Sauli Siekkinen

Maa on yksi vanhan kreikkalaisen filosofian ja tieteen neljästä elementistä. Empedokleen (n. 495–435 e.a.a.) uskotaan supistaneen esisokraattisen filosofian elementtien määrän neljään. Ennen häntä filosofit ehdottivat lukemattomia *archai* eli elementtejä maailmankaikkeuden perussyiksi. Platon (427–347 e.a.a.) hyväksyi samat neljä elementtiä: maan, veden, tulen ja ilman omaan filosofiaansa.

Timaeuksessaan Platon liittää heksaedrin, kuudesta neliöstä koostuvan kappaleen, maaelementtiin. Näin maaelementti kuuluu tulen (tetraedri – neljä kolmiota) ja ilman (oktaedri – kahdeksan kolmiota) väliin. Heksaedri kulmikkaana kappaleena vastustaa liikettä, minkä vuoksi kuiva maa lohkeilee ja hajoaa, kun taas vesi ja ilma liikkuvat kauniisti virraten. Aristoteles (384–322 e.a.a.) taas perusteli elementtien hierarkian eri syillä. Neljä elementtiä sijaitsevat maailmankaikkeudessa sisäkkäisillä kehillä. Elementit jakavat keskenään neljä ominaisuutta: kuivuuden, kosteuden, kuumuuden ja kylmyyden. Maaelementtiin kuuluvat kuivuus ja kylmyys, ja se sijoittuu näin veden ja tulen väliin. Kreikkalainen lääketiede yhdisti maaelementin ominaisuudet mustaan sappeen ja melankoliseen temperamenttiin. Keskiajalla myös vuodenajat jaettiin samalla perusteella. Syksyn katsottiin edustavan maaelementtiä, kuivuutta ja kylmyyttä.

Kreikkalaiset liittivät maahan useita jumaluuksia, joista tunnetuin oli Gaia. Etymologisesti Gaia muodostuu kahdesta sanasta. *Ge* tarkoittaa maata ja tulee mahdollisesti sumerin maata tarkoittavasta sanasta *ki*. *Aia* taas tarkoittaa isoäitiä. Näin Gaia tarkoittaa ”isoäiti maata”. Hesiodos kertoo teoksessaan *Jumalten synty*, kuinka Kaaoksen jälkeen syntyi runsaspovinen Gaia, Olympoksen jumalten ikiaikainen perusta. Hän synnytti itsestään kolme poikaa: Ouranoksen, taivaankannen, vertaiseksi itselleen sekä Tartaroksen, manalan ja Pontoksen, elottoman meren, verhoamaan itsensä. Gaia sai jälkeläisiä kaikkien kolmen poikansa kanssa: Ouranoksen lapsia olivat 12 titaania, kolme satakätistä sekä kolme kyklooppia, Pontoksen lapsista tuli meren jumalia, kun taas Gaian ja Tartaroksen liitosta syntyivät Ekhidna ja Tyfon.

Gaiassa on nähty myös yhteys kivikauden suuririntaisiin ja leveälanteisiin äitijumalattariin. Kreikkalaiset itse yhdistivät äitijumalatar Gaiaan tai Rheaan kolme eri aspektia: Demeter eli äiti, Persefone eli tytär ja Hekate eli noita. Gaiaa pidettiin myös oraakkeliin ja ennustusten lähteenä. Hän ennusti pojalleen Kronokselle, että tämän oma poika tulisi syrjäyttämään hänet. Gaian katsotaan antaneen Poseidonille, Apollolle ja Themikselle kyvyn ennustaa tulevaisuutta. Gaian ruumiin katsottiin olleen koko maanpiiri. Ouranos kätki veljensä satakätiset ja kykloopit Tartarokseen eli manalaan. Gaia kärsi kuitenkin suurta tuskaa, kun hänen poikansa olivat vangitut hänen sisälleen, maan ytimeen. Hän loi adamantiinin eli harmaan kiilteen ja muotoili siitä sirpin, jonka hän antoi pojalleen Kronokselle. Kronos kastroi isänsä Ouranoksen ja otti tämän paikan maailman hallitsijana, kunnes hänen oma poikansa Zeus syrjäytti hänet.

Raamatussa sana *adamah* tarkoittaa maata tai multaa. Jumala kehotti Moosesta rakentamaan maa-alttarin uhritoimituksia varten (2. Moos. 20:24). Naaman pyysi Elisalta lupaa saada ottaa mukaansa niin paljon Israelin multaa, kuin aasipari jaksaa kantaa (2. Kun. 5:17), koska hän uskoi, ettei Jumalaa ole missään muualla kuin Israelissa. Sana *erets* tarkoittaa taas koko maata (1. Moos. 1:2) ja maankamaraa vastakohtana merelle (1. Moos. 1:10). *Erets* tarkoittaa myös maata asuinpaikkana (1. Moos. 21:23), maapalaa (1. Moos. 23:15) ja maanpintaa (1. Moos. 33:3).

Uudessa Testamentissa maa tarkoittaa vastakohtaa taivaalle (Joh. 3:31, Kol. 3:2).

Alkemiassa suola, yksi kolmesta peruselementistä, yhdistetään maahan. Maan symboli koostuu feminiinisestä, vastaanottavaa periaatetta kuvaavasta kärki alaspäin olevasta kolmiosta, joka on myös arkaainen symboli kohdulle, ja vaakasuorasta halkaisijasta, joka esiintyy suolan symbolissa. Alkemiassa maa edustaa ilmennystä, synnyttämistä ja aineellista luomista. Hermes Trismegistoksen *Smaragditaulun* mukaan se hallitsee myös neljättä alkemistista toimenpidettä, yhdistämistä, johon liitetään myös planeetta Venus ja vihreä väri.

Astrologiassa maaelementti liittyy kolmeen aurinkomerkkiin: härkään, neitsyeen ja kauriiseen. Maaelementti ilmenee hitautena ja paikallaan pysymisenä. Siihen liitettyjä ominaisuuksia ovat harkitsevaisuus, käytännöllisyys ja tukeutuminen perinteisiin. Maaelementin hallitsevat ihmiset välittävät enemmän fyysisestä kuin henkisestä hyvinvoinnistaan ja ovat vastuuntuntoisia sekä pikkutarkkoja. Ensimmäinen maamerkki on härkä, jossa maaelementti ilmenee ulkoisella tasolla käytännönläheisyytenä, uskollisuutena ja nautinnonhaluna. Ongelmalliset luonteenpiirteet liittyvät yleensä samoihin ominaisuuksiin, jotka äärimmilleen vietyinä tuottavat materialistisen, omistushaluisen ja kyltymättömän ihmisen. Neitsyessä maaelementti ilmenee enemmän älyllisellä tasolla; parhaimmillaan neitsyt on ahkera, pikkutarkka ja analyttinen. Ongelmallisiksi nuo ominaisuudet tulevat korostuessaan ylihuolehtivuudeksi, kriittisyydeksi ja päättämättömyydeksi. Kauris on kehittynein maamerkki ja samalla vakain ja tasaisin syntymämerkki. Kauriin ominaisuuksia ovat luotettavuus, rauhallisuus ja periksiantamattomuus. Hän yleensä saattaa loppuun työt, joita visionäärit ja edelläkävijät aloittavat. Huonoimmillaan kauriin ominaisuudet korostuvat pessimismiksi, melankoliaksi ja perinteisiin jähmettymiseksi. Yksi tie alakuloisuuden voittamiseen on hyödyntää mielen rauhallisuus ja pyrkiä meditoimalla pitämään maaelementin raskauteen suuntautuva energia hallinnassa.

Tule talkoolaiseksi Hengen ja Tiedon messuille!

10-11.10.2009

La. klo 10-19 & Su. klo 10-18

Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu, Isonnevantie 8, Etelä-Haaga.

Ilmoittautumiset Rauno Rinkiselle

Gsm: 050-3740633 tai

rauno.rinkinen2@luukku.com

Jeesuksen luonnollinen ja yksinkertainen oppi

Jari Jokilehto

”Ruumiin kynttilä on silmä. Jos siis silmäsi on vilpitön, niin koko ruumiisi on valoisa. Mutta jos silmäsi on paha, niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis valo sinussa on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys.”

Näillä sanoilla Jeesus toteaa, että kun meillä on valoisa elämänymmärrys, näemme elämänkin kauniina ja hyvänä. Silmällä tarkoitetaan järkeä. Tietysti meidän täytyy oppia valaisemaan järkemme, joka tapahtuu vilpittömällä ja puhtaalla totuudensinnällä. Se vie meidät siihen tilaan, jossa osaamme olla valoisia vaikka elämässä olisi vastoinkäymisiäkin, koska ne kuuluvat meidän karmaamme, menneisiin erehdyksiin, jotka me nyt mielellämme tahdomme maksaa. Sillä mitä pelättävää meillä voisi olla, kun kaikki on lopulta hyvää.

Aikoinaan kun tutustuin jälleensyntymisen, karman, vihkimyksen aatteisiin ja ylipäätään elämän tarkoitukseen, ymmärsin että ihminen voi saavuttaa vihkimyksen, valaistuksen, uudestisyntymisen tai millä nimellä sitä nyt kutsuukaan. Eihän nimi ole tärkeä etsijälle kun ei vielä ole tarkkaa selkoa mitä se oikeasti on. Oleellista on että sen voi saavuttaa. Siitähän muodostaa matkan varrella erilaisia mielikuvia ja näkemyksiä muiden jo tuon vihkimyksen läpikäyneiden kertomuksista.

Silloin aikanaan en löytänyt selvää ohjetta, neuvoa, kuinka se on mahdollista saavuttaa. Ervastin kirjoja lukiessa huomasin, että hän kertoi jostakin Vuorisaarnan tiestä ja että siinä oli määrätty ohjeet kuinka kulkea tuo tie. Minulta meni jonkin aikaa ennen kuin löysin Vuorisaarnan käskyt hänen

jostakin kirjastaan. Ilostuin kovasti kun ne olivat niin lyhyet ja ytimekkäät, sillä aikaisemmin olin löytänyt vain jotain epämääräisiä viittauksia, kuinka tietä olisi kuljetta-va. Ei mitään näin selkeää ja yksinkertaista: opi täyttämään nämä käskyt jokapäiväisessä elämässäsi niin saavutat vihkimyksen portit.

Selvisi aika pian, että minä en ole niin yksinkertainen ja lapsen kaltainen, että homma sujuisi kuin valssi vain. Siinäähän käy nimittäin niin, että kun tahtoo toisaan yrittää, niin sielusta kaivetaan esiin ne pestävät ja puhdistettavat ominaisuudet. Täytyy oppia rehellisesti tutkimaan itseään ja motiiveitaan.

Onhan tuo halu saavuttaa vihkimys tai valaistus jo sinällään itsekäs, joskin hyvä porkkana. Eikä siinä ole mitään hätää jos rehellisesti pyrkii elämään Jeesuksen ohjeiden mukaan, sillä nehan ennen pitkää paljastavat väärät motiivit. Se vaatii kuitenkin tuota vilpittöntä rehellisyyttä itseään ja heikkouksiaan kohtaan.

Ei käy kieltäminen, ettei ihmisessä sitenkin olisi jotakin, joka tahtoo kulkea eteenpäin ja voittaa esteet tieltään. Kun sitä yrittää tarkastella, niin ei se minun persoonallisen egoni takia pyri. Sen on tarkoitus ilmentää Itseään täällä toiminnassa ja minä parhaani mukaan yritän pysyä poissa tieltä.

Ei se sen monimutkaisempaa ole. Pitää vain suunsa kiinni ja toimii. Ei kannata mitätöidä tämän todellisen Itsemme tahtoa ilmentää itseään. Ei Jeesus opettanut nöyristelemään ihmisten edessä, vaan olemaan nöyriä itse Elämän edessä.

Kenellekään ei liene epäselvää, että Jeesuksen oppi on rakkauden oppi. Kehottihan hän meitä rakastamaan toisiamme sillä

rakkaudella millä hän itse rakasti. Ja koska rakkaus on niin yksinkertaista, on se samalla ehdotonta, siinähan ei ole kompromisseja että rakastaisiko vai ei. Sen on annettava paistaa niin hyvälle kuin pahoille. Filosofisesti ja eettisestihän tämä on suhteellisen helppo ymmärtää ja hyväksyä. Mutta tutkiessaan omaa suhtautumistaan ja käytännön elämää, joutuu toteamaan, ettei osaa, ei kykene.

Ja kuitenkin Jeesus totesi, että sinapinsiemenestä kasvaa iso puu. Sen verran kaikki tuntevat itseään, että tiedämme meillä olevan ainakin sen sinapinsiemenen verran rakkautta. Rakkaus siis voi kasvaa tai rakkauden oppimiseen on olemassa tie. ”Ei jokinainen, joka sanoo minulle: ”Herra, herra”, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon”, totesi Jeesus.

Taivasten valtakuntahan on aina kaikille avoinna, koska tahansa, jos osaamme rakastaa itsemme unohtaen. Se on siis tajunnallinen asia, ei mikään paikka tai tila kuoleman jälkeen. Vuorisaarnan käskyt ovat se tie, joka kasvattaa meitä tuohon taivasten valtakuntaan. Voisi todeta, että se on tiivistetty timantti, hyvin pelkistetty, ja tehokkaasti meitä opettava.

Käskyt ovat kielteisessä muodossa: Älä suutu, älä ole ajatuksissasikaan epäpuhdas, älä vanho, älä vastusta pahaa, rakasta vihollisiasikin. Silti niiden käytäntöön pano jokapäiväisessä elämässä tuo meille vapauden. Epäilemättä ihminen, joka ei ole tutustunut tarkemmin ihmisen ja elämän tarkoitukseen, näkee nuo käskyt vapautta kahlitsevina. Niiden toteuttaminen kuitenkin vapauttaa meidät omista sisäisistä kahleistamme ja tekee meidät riippumattomiksi ulkoisista olosuhteista.

Kulkeminen Vuorisaarnan hengessä tuo tullessaan vapauden ja ilon elämään. Elämä ja työnteko muuttuvat vähitellen valoismiksi. Ei ole mitään pelättävää, ei mitään

menetettävää, sillä ainoa halu on oppia kuinka rakastaa. Tämähän on tietysti korkeamman minämme näkökulma.

Vaikka meillä on myös ”heikompi astiamme” eli alempi minämme, joka on altis heikkouteen ja negatiivisuuteen, niin kannattaa oppia pitämään tajuntansa tuossa valoisassa korkeamman minämme elämänymmärryksessä. Vuorisaarnalla on hyvä torpetoida negatiivinen ja pimeä ajatus-tunne- lataus. Eihän se tietenkään hetkessä käy, vaan vaatii vuosien, vuosikymmenten, vieläpä useampien elämienkin harjoitusta. Katsotaanpa noita Jeesuksen käskyjä, miten ne vaikuttavat meihin.

Edellytyksenä näiden käskyjen omaksumiseen on, että uskomme meissä olevan sen sinapinsiemenen tai peltoon kätkeytyn helmen, joista Jeesus vertauksissa puhuu. Siis että meissä jokaisessa on se hyvä Jumalan Poika, Kristus, joka voittaa kaikki vajavaisuudet ja heikkoudet meissä. Tämä on todellista uskoa, uskoa hyvän voittoon maailmassa. Ei minkään dogmien automaattista uskomista.

Ensimmäinen käsky on ”älä suutu”. Se koskee meidän persoonallista ajatuselämäämme ja ymmärrystämme. Sen positiivinen saavutus on, että opimme olemaan tässä persoonallisuudessamme hyviä. Kyse on siitä, että opimme hillitsemään ja hallitsemaan ajatuselämäämme. Emme opi, elleimme ymmärrä ihmisiä tai asioita. Kun emme ymmärrä, suutumme, vähättelemme tai mitätöimme. Suuttuminen estää ymmärtämästä ja ilman sitä ajatuksemme ei ole kirkas, emmekä näe kaikkia puolia asioissa.

Jos ihminen harrastaa itsetutkiskelua, niin hän kyllä verrattain pian huomaa, kuinka vähän hän oikeastaan hallitsee ajatuksiaan. Puhumattakaan siitä, että olisi joka hetki tietoinen ajatuksensa sisällöstä. Siitähän nykyään kirjoitetaan ja puhutaan paljon henkisessä ja elämäntapoihin liitty-

vässä kirjallisuudessa.

Jos joku kuvittelee hallitsevansa ajatus-elämäänsä, voi tehdä pienen testin. Sulje silmäsi ja pääätä, ette ajattele muuta kuin esimerkiksi geometristä kolmiota tajunnasasi noin kymmenen minuutin ajan. Vaatii aika pitkän harjoituksen ennen kuin se onnistuu. Tämä on enemmän joogien harjoitus ja sopii niille, joilla on taipumusta siihen suuntaan. Ainakin sillä voi itselleen todentaa, kuinka vähän omista luulotteluitaan huolimatta hallitsee ajatuksiaan.

Kun kaikkeen liitetään Jeesuksen rakkauden tie, tuo ihmisten ja asioiden lämmin ymmärtäminen, jolloin sieluumme virtaa voimaa ja rakkautta, on mahdotonta suuttua. Niinhän se Leinokin runoili: ”Ymmärtäkää oi ihmiset, ei kenkään ole paha, toinen on vain heikompi toista.” Suvaitsevaisuudestaan se lähtee ja sitähän ihmiskunta tällä hetkellä maailmanlaajuisesti on oppimassa. Älyllisesti ja filosofisesti suuri osa ihmiskuntaa käsittääkseen jo hyväksyy tämän ihmisten veljeyden, ja onhan se jo YK:n ihmisoikeusjulistuksissa. Mutta sen toteutumiseen käytännössä tarvitaan se, että me ihmiset itse alamme kasvattaa itseämme todelliseksi ihmisiksi, joissa ei ole vilppiä eikä pahansuopaisuutta.

Jotta saisimme voimaa ja valoa korkeammalta minältämme, meidän on samaan aikaan omaksuttava muut käskyt ja erityisesti Jeesuksen neljäs käsky: Älä vastusta pahaa. Se tukee ”älä suutu” -käskyn oppimista.

Neljännän käskyn omaksuminen tuo vähitellen sieluumme rauhan. Sen rauhan, joka lopulta tuo hyvän tahdon päälle maan. Ainoa keino saavuttaa rauha on se, että ihmiset kasvattavat itseään rauhaa rakastaviksi voittaen itsessään vihan ja suuttumuksen. Ajatukset ovat nimittäin meille tavallisille ihmisille näkymättömiä voimia, jotka joko inspiroivat vihaan tai rauhaan, riippuen siitä kumpia me itsetietoisesti tai tiedostamatta tuotamme. Kannattaa siis opetella

tuottamaan kauniita ja rauhaan inspiroivia ajatuksia.

Kun puhutaan, että esimerkiksi työpaikalla on huono ilmapiiri, niin sehän on seurausta negatiivisesta ajattelusta ja tuntemisesta. Ei kuitenkaan kannata odottaa liian nopeita ulkoisia tuloksia, sillä ei tätä maan ilmapiiriä ihan hetkessä kylläistetä rauhan ajatuksilla. Silti jokainen, joka uskoo hyvän lopulliseen voittoon, voi tehdä oman osuutensa. Ja tässä uskossaan hyvään ihminen vähitellen kasvaa voimakkaaksi puhdistavaksi voimaksi muiden ihmiskunnan hyväntekijöiden kanssa.

Pahan vastustamattomuudessa opimme nousemaan pahan päälle. Näemme kyllä niin sanotun pahan, mutta tiedostamme sen olevan ajallista, suurimmaksi osaksi ihmisten itse itselleen luomaa kärsimystä. Koska ihmiset ovat tietämättömiä elämän siveellisestä ja henkisestä tarkoituksesta, he erheellisesti tavoittelevat elämässään sellaista, jonka seurauksena on kärsimys.

Ainoa keino päästä kärsimyksistä on kasvattaa itseään hyvyyteen, epätsekkyteen. Kaikki ulkoiset vaivat ja kärsimykset ovat siis meidän itsemme aiheuttamia. Sehän on meidän karmaamme, jonka opimme napsimatta ja lopulta ilolla maksamaan elämälle. Tai jos joku ihminen on paha, emme tuomitse häntä, sillä meillä jokaisella on oma henkilökohtainen koulumme, ja katsomme vain, että itse kasvatamme itseämme rakkauteen päin. Lopultakin tämä elämäkoulu ja rakkauteen kasvattaminen on täysin vapaaehtoista. Kaikki eivät vielä ole heränneet tietämättömydestään, joten miksi siis tuomita? Kaikki ajallaan.

Monella saattaa olla hyvinkin vaikeata suhteessaan pahaan, mutta tie sisäiseen rauhaan on tuo pahan vastustamattomuuden omaksuminen. Nämä prosessit eivät ole mitään pikakursseja henkisyyteen ja vihki-myksiin.

Jeesuksen toinen käsky on ”älä ole aja-

tuksissasikaan epäpuhdas”. Sen positiivinen puoli on puhtaus, opettaa meitä puhdistamaan tunne-elämämme. Käsittelin jo ensimmäisen käskyn kohdalla hieman ajatuksen puhdistusta, sillä käytännössähän ihminen puhdistaa ajatus- ja tunne-elämäänsä samanaikaisesti. Niinhän se menee, että kun opimme ajatuksiamme hallitsemaan ja hillitsemään, niin kykenemme niillä puhdistamaan tunne-elämäämme puhtaammaksi.

Tässäkin pitkä harjoitus tekee mestarin, sillä meidän on opittava kääntämään ajatuksemme vilpittömiksi ja puhtaiksi. Eihän tämä ajatuksen puhtaus tarkoita vain puhtautta sukupuolisuuden suhteen, vaan myös sitä, että on vilpittömän suhteessaan muihin ihmisiin. Ilman katkeruutta tai penseyttä yksinkertaisesti ihailee veljiensä hyviä puolia, ja jättää heidän heikkoutensa ja vikansa heidän itsensä ja elämän väliseksi kouluksi.

Jos ajattelee sukupuolista puhtautta, niin onhan se myös mahdollista toteuttaa avioelämässä, kuten Jeesuksen kaikki käskyt, olipa elämän tilanne mikä tahansa. Nämä käskyt kasvattavat ja voimistavat ihmistä henkiolentona. Ulkoiset olosuhteet kuuluvat taas meidän karmaamme ja ovat pikemminkin ponnahduslauta henkisyysyteen kuin este.

Kun opimme, ettemme kaipaa ja pyydä itsellemme nautintoja myöskään sukupuolisuudessa suhteessa, olemme jo sisäisesti vapaita, vaikka karmaamme vielä kuuluu avioelämä velvollisuuksineen.

Silloinhan ihmisen sielussa vallitsee rauha ja hiljaisuus, kun hän ei pyydä itselleen mitään. ”Autuaita lempeät, sillä he tulevat perimään maan”, sanoi Jeesus autuudenjulistuksissaan. Sillä kun ei pyydä itselleen mitään, tulee lempeäksi ja hiljaiseksi.

Jeesuksen kolmas käsky on ”älä vanno”. Positiivisessa puolessaan se tarkoittaa ”ole tosi”. Se opettaa meille kielen hillintää ja sitä, että ennen puhumista mietimme

onko sanoistamme apua muille ihmisille tai yleensä hyötyä ihmiskunnalle. Kun olemme opetelleet ajatuksen ja tunteiden puhdistusta, niin luonnollisesti lankeaa, ettemme juoruile tai puhu pahaa muista veljistämme. Kuinka harvoin muistammekaan, että olemme henkiolentoja, enkeleitä sisimmältä olemukseltamme, ja että tehtävämme on puheellamme nostaa ja auttaa ihmisiä, ei parjata ja vetää heitä alas.

Onhan luonnollista, että kun olemme totuudenetsijöitä, puhumme totta vaikka siitä koituisi meille henkilökohtaisia menetyksiä. Emme pidä kiinni niin sanotusta omastamme, vaan olemme aina valmiita luopumaan kun elämä niin tahtoo.

Ja nämä Jeesuksen käskyt vievät meidät tuohon viidenteen käskyyn, joka on näiden käskyjen yhteenveto tai tulos: Rakasta kaikkia ihmisiä, vihollistakin.

Kun harjaannuttaa itseään näiden Jeesuksen käskyjen avulla, tulee vähitellen tarkkanäköiseksi itsensä suhteen. Silloin alkaa nähdä milloin ei toimi rakkauden hengen mukaan. Vilpittömän totuudenetsijän on aina tunnistaessaan itsessään rakkaudettomuutta ja kovasydämyyttä muutettava ajatteluaan ja toimintaansa rakkauden hengen mukaiseksi. Ennen hän ei saa omalta tunnoltaan mielenrauhaa.

Mielen- ja sielunrauha pysyy niin kauan kuin osaa elää rakkauden hengen mukaan. Siitähän sen aina huomaa kun menettää tuon sisäisen rauhan, että nyt on joitakin väärää ajatus-, tunne- ja toimintatapoja vallalla itsessä. Silloin täytyy nöyrytyä ja voittaa itsensä, sillä tässä maailmassa ei ole mitään niin tärkeää, joka menisi rakkauden, Taivasten valtakunnan, edelle. Kuten Jeesus asian ilmaisee: ”Etsikää ensin Taivasten valtakuntaa, niin kaikki muu teille annetaan.”

Totuudenetsijällä ei voi olla muuta huolta kuin miten oppisi rakastamaan veljiään. Muista tämän persoonallisen elämän huolista totuudenetsijä oppii vähitellen luopu-

maan. Ihmisen persoonallinen kohtalo on se mikä se on, sehän on menneitten elämi-
en seuraus. Jokapäiväisissä velvollisuuksissa
ihminen parhaiten oppii tuon rakkauden
läksyn. Joskus ihmiset, jotka ovat heränneet
etsimään henkisesti, eivät huomaa suorittaa
näitä karman tuomia velvollisuuksia lop-
puun, vaan riuhtaisevat itsensä irti ikävistä
ja jokapäiväisistä velvollisuuksista ja ottavat
itselleen vain niin sanottuja henkisiä velvol-
lisuuksia luullen sitä henkiseksi elämäksi.

Viisaampaa ja helpompaa on kuitenkin
maksaa velkansa eli karmansa viimeiseen ro-
poon ja hiukan ylikin, kuten Jeesus kehotti.
Kun ajattelee, että suuntautuisi ainoastaan
työhön taivasten valtakunnan puolesta, niin
huokaisee oikeastaan helpotuksesta, kun ei
sitä vielä tarvitse karmansa puolesta tehdä.
Sillä tietää, ettei vielä omaa sitä rakkautta ja
niitä kykyjä, joita sellainen työ vaatii. Kun
enenevissä määrin oppii elämään tuollai-
sessa taivasten valtakunnan tietoisuudessa,
niin seurauksena on tulevaisuudessa pel-
kästään henkinen työ, sitten kun sen aika
karmallisesti on.

Onhan ihmisen uudestisyntyvä hen-
gestä, kun elämä tai Isä sen sallii, ennen
kuin todellinen henkinen kehitystie vasta
todella alkaa. Sattuneesta syystä en puhu
mitä uudestisyntyminen on, kun en oikeas-
ti tiedä siitä. Tietysti olen lukenut kuvauk-
sia sen läpikäyneiden ihmisten kirjoituksis-
ta. Filosofiselle järjelleni on selvää, että niin
tapahtuu ennemmin tai myöhemmin kun
seuraa vilpittömästi Jeesuksen rakkauden
polkua.

”Jos joku tahtoo minun perässäni kul-
kea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ris-
tinsä ja seuratkoon minua.” Näin selvästi ja
yksinkertaisesti Jeesus kehottaa seuraamaan
itseään sitä tahtoville. Hänhän puhui näin
opetuslapsilleen silloin kun Pietari toivoi,
ettei Jeesus kärsisi ja kuolisi. Pietari ajatteli
sitä mikä on luonnollista meille ihmisille.
Jeesus kuitenkin kehottaa opetuslapsiaan

ajattelemaan sitä, mikä on Jumalan tahdon
mukaista.

Isän tai Suuren Elämän tahdon mukaan
eläminen on jokaisen totuudenetsijän ihan-
ne ja pyrkimys. Ervastikin aikoinaan totesi
ruusuristiläisille: ”Ei teidän muusta tarvitse
huolehtia, kuin siitä että opitte rakastamaan
toisianne, Mestarit huolehtivat lopusta.”
Sillä hän tarkoitti tätä työtä Ruusu-
ristissä.

Niin kauan kuin me ajattelemme sitä
mikä on meille hyvää, joudumme ristiriit-
toihin ihmisten tai itsemme kanssa. Kun
opimme ajattelemaan sitä mikä on Jumalan
tahdon mukaista, vapaudumme ristiriidois-
ta. Opimme ottamaan oman karmamme
vastaan iloisesti ja haluamme mielellämme
maksaa velkamme elämälle. Ja kun aina
annamme anteeksi sen mitä meitä vastaan
rikotaan, karmalliset velkammekin tulevat
sanoisinko miellyttävässä muodossa.

Silloin kun emme vielä osanneet antaa
anteeksi, joutuimme usein kiristelemään
hampaitamme eli itkien maksamaan. Se on
osittain seurausta muuttuneesta psykologi-
sesta asenteesta. Ennen olimme itsepäisiä
ja kovasydämiä. Jeesusta seurattaessa meis-
tä tulee nöyriä ja iloisia, jotka eivät osaa
huolehtia siitä mikä ihmisille luonnollisesti
aiheuttaa huolia. Toisaalta sanotaan: ”Ken
luulee seisovansa, katsokoon ettei kaadu”.
Meidänhän tulee jatkuvasti voittaa itsem-
me, emmekä koskaan voi heittäytyä laake-
reille lepäämään, vaan valvoa, kuten viisaat
neitsyet Jeesuksen vertauksessa.

Kun puhdistamme ajatus ja tunne-elä-
mämme, näemme yhä selvemmin, että
Jeesuksen rakkauden oppi on niin loogil-
linen ja järkevä, ettei sen viisautta pysty
kieltämään. Olkoonkin, että inhimillises-
sä keskeneräisyydessämme emme sitä osaa
vielä täyttää. Mutta latu on aukaistu, siitä
on hyvä kulkea viisaiden, jotka rakentavat
talonsa kalliolle.

Tähän loppuun luen vielä pienen kat-
kelman Tuomaan tekojen Helmihymnistä.

Se on ilmeisesti syntynyt 200-luvun alussa iranilais-partialaisessa miljöössä. Vaikkeivät manikealaiset eivät olleet helmihymnin luoja, he näyttävät olleen sen innokkaimpia käyttäjiä. Tämähän on enemmän intui-

tiivista ymmärtämistä vaativa teksti ja avattavissa teosofisella elämänymmärryksellä. Selvästi näkee, että tämän kirjoittaja on itse kulkenut tuon tien ja pukeutunut sen sitten vertauskuvalliseen muotoon.

Minä riisuin ja jätin sinne
heidän likaisen, saastaisen vaatetuksensa,
minä suuntasin kulkuni
kohti valoisaa maatamme, Itää.

Kirjeeni, herättäjättäreni,
Minä löysin tieltä edestäni,
Ja samoin kuin se oli äänellään herättänyt minut,
se uudestaan johti minua valollaan:
silkki punaisine väreineen
loisti sen hahmossa edessäni.
Äänellään ja opastuksellaan
se yhä uudelleen rohkaisi minua kulkemaan
ja rakkaudellaan se veti minua matkaan.

Lähdin, ohitin Sarbogin,
Jätin Babylonian vasemmalle puolelleni
ja saavuin suureen Meseneen.
kauppiaiden satamaan,
joka sijaitsee meren äärellä.

Loistavan vaatteeni, jonka olin riisunut,
ja toogani, joka sitä peitti,
vanhempani lähettivät sinne
Hyrkanian kukkuloilta
aartenvartijainsa tuomana,
luotettavuutensa vuoksi se heille uskottiin.

Vaikka en muistanut enää sen vaatteen arvoa
-lapsuudessani olin jättänyt sen isäni kotiin-
äkkiä, kun otin sen vastaan,
näin, että se oli minun peilikuvani.
Minä näin sen kauttaaltaan
ja myös otin kaiken vastaan sen avulla:
eron tähden meitä näet oli kaksi,

mutta nyt olimme jälleen yhdessä hahmossa yksi.
Samoin näin, että aarteenvartijoita,
jotka toivat minulle vaateen, oli kaksi,
mutta heillä oli yksi hahmo.

Heihin oli piirretty sama kuninkaan merkki,
Sen kuninkaan, jonka kädet heidän kädellään
palauttivat minulle talletukseni ja rikkauteni,
palauttivat loistavan, koristellun vaateeni,
joka oli koristeltu ihanin värein,
kullalla ja berylleillä.
kalsedoneilla ja korukivillä,
erivärisillä sardonykseillä.
Arvonsa mukaisesti se oli valmistettu,
ja kaikki sen saumat
oli timanttikivillä vahvistettu.
Kuningasten kuninkaan koko kuva
oli siihen kauttaaltaan kohokuvaksi kirjailtu.
Sen sävyt muuttuivat yhä uudelleen
kuin safiirikivi.

Minä näin myös, että se kauttaaltaan
sykki tuntemisen liikahduksia,
ja minä näin sen valmistautuvan
aivan kuin puhumaan.
Minä kuulin, kuinka se hyräili hymnejään
yhdessä tuojiensa kanssa:
”Tämä on se sankaritöiden tekijä,
jota varten minun täytyi kasvaa suureksi isäni edessä!
Myös minä tunsin sisälläni,
kuinka minun kokoni kasvoi hänen tekojensa mukana.”

Kuninkaallisesti liikkuen
se täyteydessään leijui luokseni.
Se riensi minun otettavakseni
luovuttajiensa käsien kautta.
Rakkauteni kiihdytti myös minua
rientämään sitä kohti ja ottamaan se vastaan.

Levitin käteni ja otin sen vastaan,
koristauduin sen värien kauneudella,
minä kiedoin päälleni
koko kirkasvärisen toogani.

Vaate ylläni minä nousin
tervehdyksen ja kumarruksen portille.
Minä painoin pääni ja kumarruin maahan
isäni kirkkauden eteen, hänen joka oli minulle lähettänyt vaatteen.

Olin täyttänyt hänen käskynsä,
ja myös hän täytti, mitä oli luvannut.
Hänen kuninkaallistensa hovissa
minä liityin hänen ylimystensä joukkoon.
Riemuiten hän otti minut vastaan,
ja niin sain jäädä hänen luokseen hänen valtakuntaansa.

Puhtain äänin
kaikki hänen palvelijansa ylistivät häntä.
Hän lupasi, että jälleen saan tulla
hänen mukanaan Kuningasten kuninkaan hoviin
ja uhrilahjani ja helmeni kanssa
saan hänen kanssaan näyttäytyä meidän Kuninkaallemme.

Sano: Rukoilkaa Jumalaa tai rukoilkaa Armollista. Miten rukoilet-
tekin, kuuluvat kaikki kauneimmat nimet Hänelle. Älä rukoile liian
kovalla äänellä äläkä liian hiljaa vaan tavoittele tietä niiden välissä.

Tämän on lähettänyt Hän, joka tietää taivaan ja maan salaisuudet.
Hän on Anteeksiantava. Armelias.

He ovat ottaneet oppineensa, munkkinsa ja Messiaan, Marian pojan
herrakseen Jumalan asemesta, vaikka heidän on käsketty palvoa
vain yhtä Jumalaa. Ei ole muuta Jumalaa kuin Hän. Hän on niiden
yläpuolella, joita he asettavat Hänen rinnalleen.

Koraani

Choosing My Religion – Uskontoja jäljittämässä

Aija Tuukkala

Marita Liulian taidenäyttely nykytaiteen museo Kiasmassa

Choosing My Religion -näyttelyssä media-
taiteilija Marita Liulia etenee suoraan hen-
kisyiden järjestytyneisiin muotoihin eli
maailman yhdeksän pääuskonnon ytimeen.
Näyttely keskittyy uskontojen positiivisiin
henkisiin pyrkimyksiin. Kokonaisuus ja-
kautuu taide- ja tietoteokseksi. Kiertäväs-
sä museonäyttelyssä on 80 valokuvaa, 15
maalausta, vuorovaihteinen mediainstalla-
tio, esineistöä sekä kaksi dokumenttielo-
kuvaa. Kokonaisuuteen kuuluu myös elä-
män peruskysymyksiä pohtivat tietoteokset
eli taidekirja sekä verkkoteos, jossa taiteilija
rinnastaa uskonnot toisiinsa. Taideteokset
käsittelevät uskontojen kokemuksellisia
puolia, ja tietoteokset tarkastelevat uskon-
toja ihmisen henkisinä työkaluina. Marita
Liulia on ansiokkaasti tutkinut eri uskon-
tojen käsityksiä kauneudesta, viisaudesta
ja vallasta sekä niiden monia kuvaamisen
tapoja.

Jokainen valinta on eettinen teko

Näyttelyn teoskokonaisuus on kuin us-
kontojen yhteinen temppele. Se on sekä
uskontotieteellinen että uskontotaiteelli-
nen tutkimusmatka. Näyttely käsittelee
rinnakkain ja tasavertaisina valinnan mah-
dollisuuksina kristinuskoa, juutalaisuut-
ta, islamia, sikhiläisyyttä, hindulaisuut-
ta, buddhalaisuutta, kungfutselaisuutta,
taolaisuutta ja shintolaisuutta. Lisäksi esillä
on ripaus suomalaista animismia. Marita
Liulia käyttää näyttelyssä rinnakkain useita

medioita ja hyödyntää uskontojen keskeisiä
symboleja, värejä, muotoja ja kertomuksia.
Hän on työstänyt uskontojen eettisiä perus-
teita visuaaliseksi ja esteettiseksi kokemuk-
siksi. Työkaluina Marita Liulialla on oma
kokemus, kamera, kädet, pensseli, akryyli-
värit, liikkuva kuva, dialogi, sana, musiikki,
tanssi, mediainstallaatiot, pyhät kirjat sekä
uskontoihin liittyvää esineistöä ja puvus-
toa.

Näyttelyn teokset ovat merkityksillä
ladattuja ja monikerroksisia. Näyttelyn
ilmaisema usko on uskoa omaan henki-
seen tiehen ja elämän tarkoituksenmukai-
suuteen. Marita Liulia onnistuu taitavasti
asettamaan uskonnot vastaamaan elämän
kannalta tärkeisiin kysymyksiin siitä, mit-
kä ovat kunkin uskonnon keskeiset piirteet.
Tiedollisessa verkkoteoksessa hän kysyy
näyttelyn jokaiselta yhdeksältä uskonnol-
ta samat yhdeksän kysymystä, esimerkiksi:
Miten maailma on syntynyt? Minkälainen
jumala on? Mikä ihminen on? Mitä tapah-
tuu kuoleman jälkeen? Kuinka elää hyvä
elämä? Kuinka uskontoa harjoitetaan?

Koodisanoina kauneus ja viisaus

Taide, uskonnot ja henkisyys ovat aina
kietoutuneet toisiinsa. Myös moderni taide
amentaa eri kulttuureista, uskonnoista ja
filosofioista samalla kun se pyrki vapautu-
maan niistä kohti abstraktia täydellisyyttä.
Kuvataiteen perustana voi olla yhtä aikaa
henkisyys ja tiede. Teos voi myös muodos-
taa keskittyneen yhteyden tieteen sekä visu-
aalisen maailmanhahmottamisen välillä ja
luoda muodon maailmankaikkeuden teori-
oille. Marita Liulian visuaalisia teoksia hal-
litsee usein voimakkaasti symbolinen väri,
kuten kulta, oranssi, musta tai valkoinen.
Näyttely on ripustettu taitavasti kolmeen
tilaan. Keskiäli on suurin, se pyhitty ja
hiljenee yhdeksän suuren uskonnon lähteil-
le.

Kuvia henkisestä todellisuudesta

Kun menen ensimmäistä kertaa näyttelyyn ja astun keskisaliin, astun kuin suoraan suurten uskontojen yhteiseen ytimeen. Aistin voimakkaasti uskontojen pyhän läsnäolon, näen kokonaisuuden kaukaa sekä kuulen uskontoa musiikkina. Tämä kokemus synnyttää kuin yliaistisen muodon, kuin eetterimuodon. Sen jälkeen tulevat kuvat tarkasti näkyviksi. Vakuutun siitä, että uskontojen kuvat tulevat esiin ihmiskunnan yhteisestä henkisyydestä.

Minussa herää voimakkaasti muistoja ja kokemuksia omasta henkisestä koulutustiestäni. Alan rauhassa tutkia tietoa näyttelyn kuvien takaisesta henkisestä todellisuudesta. Joissakin teoksissa en näe värejä, näen vain loiston. Kokemus ja tila on äärettömän kontemplatiivinen, se inspiroi ajattelemaan omia valintojani. Pohdin omaa historiaani, mytologista ja uskonnollista alkuperääni. Missä minä olin silloin, kun maailma luotiin?

Ajattelin myös taidehistoriaa ja ymmärsin, että suurin osa maailman taiteesta on luotu jumalien kunniaksi ja palvelemiseksi, tai se on luotu käyttötäiteeksi sekä rituaalien osaksi. Taidehistoria on uskontohistoriaa. Teoksien katsominen muuntuu henkiseksi harjoitukseksi. Teoksien tajunnan keskuksessa ei ole kuvioita, niiden ydin on pelkistymä tai mietiskelyn väline. Kokemus ytimestä siirtää minut katsojana sisäiseen maailmaani. Maailmaan, joka heijastaa näkyvän maailman takaisia rakenteita, kaukua ja harmoniaa.

Taiteen kokemisen rituaali

Vaikutun taolaisesta estetiikasta. Astuin sisään täyteläiseen, harmoniseen maalaukseen – astelin Taon kiviä pitkin (*Tao, nuoruus*). Hengitin syvään Taon syksyn lehtien kultaa (*Tao, syksy*). Maa kannatti allani. Hengitykseni rauhoittui. Mykistyin sikhiläisen *Gatka 1–3* valokuvatriptyykin

alapuolella. *Gat* merkitsee jaloutta, vapautusta ja oman voiman kunnioitusta. *Ka* merkitsee kuulumista joukkoon. *Gatka* on sikhien itsepuolustuslaji, se on myös miekkatanssi, mutta ennen muuta se on meditaatio. Tässä elämässä matkani on ollut pitkä. Kaksikymmentä vuotta sitten tanssin Pohjois-Intian sikhien kanssa. Nyt sikhi minussa alkoi tanssia vapain liikkein, tässä tanssissa jaksan kantaa miekkani. Yhtäkkiä olin voimakas ja muistin miekan salaisuuden. Islamin kuufilainen kalligrafia paljasti näyttelyssä Jumalan paikan. Tunsin Thoran kirjoitusmuseen hajun. Astelin Assisin taitaan kirkkaudessa luonnon rauhassa. Istahdin shintolaisen lummelammikon rannalle. Hipaisin Buddhan poskea. Muistin *Shin – zen – bi* hyveet.

Taolainen minussa hiljentyi. Mitä tahansa tapahtui, hän oli rauhassa. Buddha minussa luopui kaikesta, astui tielle ja tien jälkeen virtaan. *Arabian tähti* johdatti buddhalaiseni länteen ja Jeesuksen hautaholvin hämärään. Katsoin *Orjantappurakruunua* – tunsin sen ohimoillani. Tiesin *Käärinliinan* välttämättömyyden. Näin vanhan basilikan arkkitehtonisessa muodossa ristin. Ristissä näin silmät. Tiesin paikkani. Kipusin salin keskellä olevalle arabialaisella matolla peitetulle korokkeelle. Ristin jalkani. Suljin silmäni. Olin kiitollinen. Tiesin että olin perillä. Tässä tanssissa jaksan kantaa myös ristini.

Intuitio ja kehoisuus

”Maalaaminen oli eräänlaista meditaatiota, jossa taideteos syntyi oman kehoni ja mielen yhteydestä. Maalasin isoja kankaita usein paljailla käsilläni, jotta hauras yhteys ei katkeaisi. Havaitsin että kankaan suuri koko edisti kontrollista luopumista. Koska en kyennyt näkemään viisimetristä teosta kun maalasin sitä, oli pakko vain luottaa intuitioon. Onnistuessani tunsin suurta rauhaa. Epäonnistuessani koin, että en ollut vielä valmis

*teoksen synnyttämiseen tai riittävän keskitty-
nyt. Silloin edellinen maalaus oli peitettävä,
se oli tuhottava, jotta se syntyisi uudelleen.*”
Näin kertoo Marita Liulia dokumenttielo-
kuvassa maalaustensa syntymisestä.

Taitelijan herkillä voimalla hän eläytyy ja samaistuu sekä ihmisiin että uskontojen jumalhahmoihin. Jokaisen teoksen ulkoinen muoto ilmentää sisäistä todellisuutta. On kuin sisäisyys kutsuisi intuition löytämään taiteellisen ilmennyksen. Marita Liulia verhoaa kehonsa sariin, kasvonsa käärinliinaan tai painaa päähänsä orjantappurakruunun. Erityisesti näyttelyn valokuvissa korostuu vahvasti uskonnon kehollinen elementti. Lisäksi tanssija ja koreografi Virpi Pähkisen näyttelyä varten luomassa koreografiassa *Jumalattaren paluu* korostuvat uskonnollisen kokemuksen vuorovaikutteiset ja keholliset aspektit.

Mustan neliön ihme

Nykytaide avautuu luontevammin, jos tuntee uskontoja ja kulttuureja. On erittäin loogista, että saman mustan neliön ihmeen voi kohdata sekä Kasimir Malevitsin modernin maalaustaiteen ikonissa *Musta neliö* vuodelta 1916 että yli tuhat vuotta vanhan buddhalaistempelin seinässä Aasiassa. Sekä taide että uskonto ovat tavoitelleet tyhjyyden ja merkityksettömyyden täydellistä kauneutta ja puhtautta. Uskontojen varhaiset muodot sisältävät maailmaa selittäviä kosmologioita ja mytologioita. Niiden myytit ja tarinat ovat kietoutuneet osaksi nykyisiä uskontoja. Kaikkien niiden tehtävä on selittää, avata sekä auttaa meitä ymmärtämään elämää ja maailmankaikkeutta. Niiden avulla käsitellään käsittämätöntä ja selitetään selittämätöntä.

Taiteen tekemisen rituaali

Uskonnollisessa taiteessa taiteilijat pyrkivät usein yhteyteen jumalan kanssa ja saattavat toistaa loputtomasti esimerkiksi

samaa kuvaa, kuten ikonია. Työtä määrittelevät tarkat säännöt, ja monissa uskonnoissa taiteen tekeminen itsessään on uskonnollinen rituaali, jonka avulla kommunikoidaan korkeamman tietoisuuden kanssa – esimerkiksi mandala. Islamien kielto kuvata eläviä olentoja on tuottanut lumoavan visuaalisen kulttuurin, jonka jokainen yksityiskoh-
ta on ladattu merkityksillä. Muotoilun ja designin ”isänmaissa” Japanissa ja Italiassa taiteen kauneus koetaan itsestään selväksi jumalanpalvelukseksi.

Joka kulttuurista löytyy idea ylimaallises-
ta kauneudesta. Uskontojen harjoittaminen luo yhteisöllisyyttä, joka sisältää yhteisiä ja yksityisiä rituaaleja sekä seremonioita. Nämä sisältävät runsaasti kokemuksia arjes-
ta kohottavasta kauneudesta. Marita Liulialle on tärkeitä, että hän kuvaa uskontoihin sisältyvää mysteeriä. Koko näyttelyn läpikulkeva pyhyys ja mysteeri tulevat todeksi ja koetuiksi. Monen uskonnon samanai-
kainen läsnäolo samassa tilassa inspiroi ja suorastaan velvoittaa tarkastelemaan suurten uskontojen yhteistä alkuperää. Kuvat ja kuvittelu kuuluvat keskeisesti uskontoihin. Taide on aina ollut profetallista ja loihtinut esiin näkymätöntä. Taiteen tehtävä on herättää katsojassa kyky nähdä henkinen aineellisessa. Löytää elävä.

Näyttely lähti Kiasmasta 19.4, saapuu Tampereen taidemuseoon 4.7., jatkaa sieltä Turun Wäinö Aaltosen museoon 2.10. ja vielä Vaasan Kuntsin modernin taiteen museoon. Tätä tietä kannattaa kulkea!

Lähteet:

Näyttely nykytaiteen museo Kiasmassa
Marita Liulia: Choosing My Religion – Uskontoja jäljittämässä, Maahenki Oy, Helsinki 2009

www.maritaliulia.com/cmr/

Kristuksen jälleentuleminen ja uudet maailmanpalvelijoiden ryhmät

Aslak Larjo

Kristuksen mahdollinen jälleentuleminen voidaan ymmärtää tapahtuvan kahdella eri vaihtoehtoisella tavalla:

1. Sen on ihmisen sisäinen prosessi, joka tapahtuu ihmisen kehittyessä henkisesti. Tämä tapahtuu, kun ihminen yhtyy korkeampaan minään (Aatma, Buddhi, Manas).

2. Tai se on ulkoinen fyysinen tapahtuma, jossa tämä tapahtuu joko fyysisellä tai eetterisellä tasolla.

Kirjassaan *The Externalisation of the Hierarchy* Alice A. Bailey (s. 530) kirjoittaa, että tämä on mahdollista vuonna 2050 tai sen jälkeen. Päätös asiasta tehdään Hierarkian kokouksessa vuonna 2025.

Olemme siirtymässä kalojen kaudesta vesimiehen aikakauteen (tarkka ajankohta 2012). Kristuksen toinen tuleminen saa siten aatteellisen sysäyksensä tälle uudelle alkavalle vesimiehen aikakaudelle. Voi olla, että uusi maailman uskonto saa perussiemenensä tuolloin. Luultavasti se tulee olemaan jonkinlainen synteisiin perustaja oppi, jossa veljesrakkaus on perussanomana ihmisten välillä – se sama sanoma, joka Jeesus Nasaretilaisella oli, mutta joka Paavalin luomassa kristillisessä kirkossa unohti. Paavali keskittyi Jeesuksen ristinkuolemaan ja sitä kautta saavutettavaan pelastukseen. Niin voimakas oli hänen Damaskos-kokemuksensa.

Tässä samassa yhteydessä sellaiset totuudet mitkä aikanaan kiellettiin kerettiläisinä kuten

- jälleensyntyminen ja
- karman laki

tullaan päästämään paavin pannasta ja todetaan, että ne ovat totta.

Ihmisille paljastetaan ns. vihkimyksen polku eli ihmisen henkisen kehityksen tie, jota hänen tulee ja saa vaeltaa tajunnan laajentumisista kohti yhä suurempiin valaistumisiin eli vihkimyksiin.

Kristuksen jälleentuleminen tulee vaivauttamaan ihmisen harhasta. Hän tulee näkemään tien, jota hänen on kuljettava kehittyäkseen ja päästäkseen joskus lopulta perille Jumalan luo, josta hän, tuhlaajapoiika, on aikojen alussa lähtenyt. Tämä oivalus tulee lisäämään elämän mielekkyyttä. Se ei tule olemaan helppo kaikille, sillä tämä tajunnallinen muutos on suuri.

Buddha opetti ihmisille mikä kärsimys on ja miten siitä vapaudutaan.

Tuleva opettaja tulee opettamaan rakkauden ja veljeyden merkittävyyttä ja paljastaa isän luonteen. Tuleva aika tutustuttaa meidät Planeetta- ja Aurinkokologisiin ja näyttää meille olemisen tasot ja kehot sekä ”nostaa verhoja”.

Kristuksen jälleentulemista on ihmisten edesautettava. Meidän on valmistettava tähän. On muodostettava ryhmiä, jotka työstävät tätä asiaa niin, että kun se tapahtuu – olemme valmiit ottamaan Hänet vastaan. Kristus ei tulle joukkoomme, jos maailmassa soditaan. Hänen tulemiselleen rauhan vallitsemionen maailmassa on ennakkoehto.

Uudet maailmanpalvelijoiden ryhmät

Ihmiskunnan on alettava ajatella yhtenä ihmiskuntana. On alettava ymmärtää ykseyden merkitys. Meidän on saatava aikaan rauha maailmaan – muuten Kristuksen jälleentuleminen ei ole mahdollista. Ihmiskunnan on puhdistettava astraalinen ja mentaalinen keho. On muodostettava ryhmiä, jotka alkavat vaikuttaa mentaali-

sesti niin, että tämä kaikki on mahdollista. Tämä työ edellyttää, että:

- Ihmisille selvitetään, mikä on se suuri Suunnitelma, joka on kaiken takana ja on vielä tässä vaiheessa salainen.

- Kaikki vaikuttaa kaikkeen. Se tarkoittaa mm., että samalla kun ihmiskunta kehittyy ja läpikäy vihkimyksiä - valaistuu – sen tajunta ja tietoisuus nousee. Samoin tapahtuu Planeettalogokselle ja Aurinkologokselle.

- Heränneet ihmiset toimivat yhdessä ryhminä tietoisena työstään, joka on rauhan ja ymmärryksen sekä myötätunnon saattaminen vallalle. Ihmisten on ymmärrettävä, että me olemme yhtä – ”sinä ja minä olemme yhtä”.

Ketkä ovat nämä ihmiset nöissä uusissa ryhmissä?

Jokainen sellainen ihminen missä tahansa maapallolla, joka tekee työtä poistaakseen ristiriitoja ihmisten välillä, toteuttaa ihmisveljeyttä rotuun ja uskontoon katsomatta ja edistää keskinäistä yhteenkuuluvuutta ihmisten kesken.

Nämä ihmiset korostavat sitä, mikä on yhteistä meille kaikille. Se ei ole lahkolaisuutta. He työskentelevät rotuvihan ja luokkaerojen poistamiseksi. He kiinnittävät huomionsa hyvään ja edistävät yhteisymmärrystä ja rauhan saattamiseksi maailmaan – myös mentaalisisällä tasolla.

He eivät ole epäkäytännöllisiä mystikkoja, vaan tietävät tarkalleen mitä on tehtävä ja myös tekevät niin. He tekevät työtä myös ympäristön hyväksi niin, että kaikenlainen turbulenssi ja ympäristökatastrofit loppuvat maailmassa. He ovat hyviä kansalaisia, jotka täyttävät tehtävänsä ja velvollisuutensa yhteiskuntaa, työtään ja lähimmäisiään kohtaan. He tuovat ”taivaan maan päälle”. Nyt kun maailma on monella tavalla kriisisä nämä uudet ryhmät tuovat uuden luovan

ratkaisun ihmiskunnalle. He välittävät rakkauden ja myötätunnon energiaa fyysiselle tasolle.

Heillä ei ole uutta uskontoa. Heidän uskontonsa on usko rakkauden ja veljeyden voimaan. He eivät tunnusta muuta auktoriteettia kuin Kristusta sydämessään/ sielussaan. Jokaisella näiden uusien ryhmien jäsenellä on vain yksi suuri rakkaussuhde ja se on kohti Jumaluutta. He rakastavat Jumalaa ja se ilmenee lähimmäisenrakkautensa. Niinhän Jeesus Nasaretilainen opetti:

”Sen minkä te teette lähimmäisillenne, te teette minulle”.

Tämä todistaa, että Jumala on myös ihmisessä. Ihminen on aikoinaan lähtenyt Jumalasta ja Häneen ihminen tulee palaamaan. Ihminen on jumalaista sukua.

Nämä Uudet Maailmanpalvelijoiden ryhmät eivät tarvitse olla fyysisiä ryhmiä. Ne voivat kokoontua – ja kokoontuvatkin pääsääntöisesti – omassa sydämessään. Ainoa sääntö on, että he työskentelevät säännöllisesti päivittäin näiden yo. asioiden parissa omalla paikallaan ja esim. hiljentyvät meditoimaan paikallisesti aina kello 17.00 paikallista aikaa.

Tällöin heidän meditaatiomantransa on seuraava:

Virratkoon ainoan Elämän Voima
kaikkien tosi palvelijoiden ja heidän
ryhmiensä kautta. Olkoon Yhden sielun
Rakkaus
tunnusmerkkinä kaikkien niiden elämässä,
jotka koettavat auttaa Suuria Henkiä.

Annettakoon minun täyttää osani tässä
työssä
itseni unohtaen, hyväntahtoisuudella ja
oikean puheen avulla.

100 vuoden takaa

Annie Besant lausui kerran eräässä puheessaan tähän tapaan: ”Silmäillessäni teitä T. S:n jäseniä kysyn itseltäni ihmetellen mitä kukin teistä ennen muinoin on tehnyt, minkä suuren aatteen palveluksessa ollut, että nyt olette ansainnut tulla Teosofisen Seuran jäseneksi - sillä niin ihmeellinen ja niin suuri on tämä teidän nykyinen etuoikeutenne. Kun joskus kuulen jäsenestä, että hän on luopunut Seurasta, ajattelen häntä säällillä; hän ei tiennyt mitä hän hylkäsi, hän ei tuntenut sen arvoa; hän oli kuin eksynyt matkamies, joka torjuu luotaan oppaan käden.”

Niin sanoi hän, joka nyt on presidenttimme. Jäsenyys Teosofisessa Seurassa on henkisesti katsoen etuoikeutettu asema. Minä olen samaa mieltä, ja minä surkuttelen niitä teosofeja, jotka eivät tätä näe eivätkä ymmärrä. Miksi? Ei minkään salaperäisen tai ylikuonnollisen verukkeen takia, vaan päivänselvistä syistä.

Minkätähden liityin Teosofiseen Seuraan? Oliko minulla itsekkeitä tarkoituksia? Halusinko tietoa, joka nostaisi minut veljieni yläpuolelle? Tavottelinko salaisia voimia? Luulinko, että T. S:n jäsenillä on näitä tietoja ja näitä voimia? Luulinko, että voisin edistyä nopeasti ihmisten parissa, jotka arvattavasti olivat ”pitkälle kehittyneet”? Luulinko, että astuessani T. S:aan tulisin tekemisiin ”veljien” kanssa, joiden pääpyrintönä olisi ystävällisimmin vapauttaa minut pikku huolistani ja taakoistani ja tehdä elämäni personallisesti niin viehättäväksi kuin mahdollista, että itsekin näkisin ja ihailisin omaa nopeata edistymistäni rakkaudessa ja veljellisyydessä?

Pois se. En ajatellut itseäni enkä muita. Tiesin, ettei veljeyttä sanan korkeammassa merkityksessä ollut Seuran sisäpuolella enemmän kuin sen ulkopuolellakaan. Yleiseen veljeyteen kuuluu koko ihmiskunta, koko luomakunta, ei harvat valitut. Usko veljeyteen, joka oli teosofinen uskontunnustukseni, teki minut osaksi äärettömästä kokonaisuudesta ja samalla yksilöksi tämän kokonaisuuden edessä, yksilöksi, johon kokonaisuuden elämän piti saada sijansa. Veljeydessä olin yksin; veljeyden vaatimukset kohtasivat minua itseäni, ei muita. Ja veljespiiriini kuului koko ihmiskunta, koko luomakunta, ei yksin pieni Seura. Tiesin myös, ettei T. S:n jäsenet olleet suuresti ihmeellisempiä kuin minä itsekään. Muutamat olivat tiedossa ja taidossa minua edellä, mutta he olivat saaneet tietonsa ja taitonsa täydellisiltä ihmisiltä, Mestareilta, ei meikäläisiltä, ei toisiltaan. Ja jos minä halusin saavuttaa heidän tietonsa, tuli minun itse etsiä Mestareita, jotka olivat kaikkien ihmisten veljiä. Ja silloin jäsenyys T. S:ssa saattoi olla minulle avuksi, mutta ei se missään tapauksessa ollut ehdoton ehto.

Minkätähden sitten liityin Teosofiseen Seuraan? Kiitollisuudesta ja riemusta.

Ah, kuinka olin kiitollinen teosofialle, kuinka riemuitsin, että sain elää aikana, jolloin Totuuden Sanoma taas kuului maailmalle. Kun elämäni oli minulle synkkä arvotus, kun sieluni sisimmästä kysyin, mitä varten olin olemassa, kun ei mikään minua viehättänyt,

ei synty, ei hyve, ei mikään, joka itseäni koski, silloin viisauden valo tunki sydämeni synkkyyteen ja teosofian aamunkoitto karkotti mieleni yölliset usvat. Kuinka ei poveni olisi paisunut kiitollisuudesta?

Ja samalla kun valo itselleni koitti, samalla heräsi halu kutsua muitakin osallisiksi samasta onnesta. Tätä työtä edusti Teosofinen Seura. Tätä työtä se kannatti, tätä se itsekin teki. Kuinka olisin voinut olla siihen liittymättä?

Jäsenyys Teosofisessa Seurassa on erinomainen etuoikeus, sillä se on osanottamista jaloimpaan työhön maan päällä; työhön totuuden voitoksi, viisauden valon levittämiseksi maanpiirin kaikkiin ääriin, niin, voinpa sanoa: tuonelan pimeimpään kolkkaan ja taivasten rohkeimpaan pilvilinnaan.

Tätä on teosofinen työ. Se ei ole haaveilijan eikä lahkolaisen unelmia. Me todistamme, mitä me opetamme. Vai eivätkö karma ja jälleensyntyminen ole ikivanhoja oppeja? Eikö niitä tavata kaikissa suurissa uskonnoissa? Eivätkö kaikki uskonnot opeta samaa ihmisen tehtävästä ja päämäärästä? Eikö Mestareita ole ollut, eikö Heitä ole? Eikö Jeesus ole opettanut: tulkaa täydellisiksi, aivan samoin kuin Buddha? Eikö Tao ole Jumalan nimi samoin kuin Allah ja Jahveh ja Brahma? Missä on ero? Elämä on yksi ja Totuus on yksi.

Pois siis epäilyt ja pikkumaisuus!
Pois itsemme ajattelemisen. Pois omista pikku suruissa viihtymisen. Pois toistemme pikku vikojen urkkiminen ja tuomitseminen. Iloitkaamme ja riemuitkaamme; sanoma on taas kuulunut, valo valjennut. Ihmiskunta vaeltaa pimeydessä, mutta meidän käteemme on annettu kynttilä. Älkäämme sitä vakan alle panako, vaan antakaamme sen paistaa. Ottakaamme osaa Teosofisen Seuran työhön, levittäkäämme teosofian sanomaa, pimeydestä ja pahasta, surusta ja synkkyydestä vapauttavaa sanomaa!

Pekka Ervast

Tietäjä 1908

PALVELUKORTTI	
☐ Uusi tilaus / ☐ Tilauksen peruutus	
Nimi	
Katuosoite	
Postitoimipaikka	
Puhelinnumero	
☐ Tilauksen maksaja / ☐ Osoitteenmuutos / /2007 alkaen Haluan, että lähetätte minulle lisää tietoa järjestöstänne ☐	
Nimi	
Katuosoite	
Postitoimipaikka	
Puhelinnumero	
001 50 HELSINKI Merimiehenkatu 31 Ruusu-Risti/Lehti	
Kirje- postimerkki	

Leikkaa tästä

Rainbow Eagle ja Rauhan kilven opetukset Kuopiossa

15. - 16.8.2009, Kuopion Musiikkikeskus, Auditorio

Rainbow Eagle on Amerikan Okla-Choctaw-intiaani. Hän on elänyt suuren osan elämästään intiaani-reservaateissa Yhdysvalloissa ja Kanadassa ja koonnut heimovanhinten vanhan viisauuden, joiden luvalla hän nyt jakaa tietoa eri puolilla maailmaa toimiville ryhmille. Opetuksia kutsutaan Rauhan kilven opetuksiksi. Rauhan kilpi sisältää ikivanhoja symboleita, joiden taakse kätkeytyy sukupolvesta toiseen siirtynyt viisaustieto. Tämä sisältää luonnon kansojen uskonnon ja elämisen etiikan ohjeita, ihmiskunnan menneisyyden kuvauksia ja tulevaisuuden visioita ja ennustuksia. Rauhan Kilven opetukset ovat olleet vuosi-satoja salassa intiaaniheimojen sortamisen takia, mutta nyt on nähty aika sopivaksi tuoda julki tämä ikaikainen viisaustieto ihmiskunnan yhteiseksi omaisuudeksi.

Tilaisuus pidetään Kuopion musiikkikeskuksen auditoriossa, osoite Kuopiolahdenkatu 23.

Ilmoittautumiset sähköpostilla osoitteeseen siku.kosonen@hotmail.com tai puhelimitse numeroihin 040-5344624 (Siku Kosonen) tai 050-3418795 (Jouko Ikonen)

Ilmoittautuminen varmennetaan suorittamalla osallistumismaksu 31.7. mennessä Elämän-Opisto ry:n tilille 107830-1715589. Osallistumismaksu: 40 €/päivä, 70 €/molemmat päivät. Opiskelijat 20 €/päivä. Laita viitteeksi osallistujan nimi sekä osallistumispäivä(t).

Päivien ohjelma on luotu siten, että toiseen päivään osallistumisen edellytyksenä on ensimmäisen päivän opetussisällön kuuntelu Kuopiossa tai muissa Rainbow Eaglen järjestämissä tilaisuuksissa.

Opetus tapahtuu englannin kielellä, joka tulokataan suomeksi.

Lisätietoja Rainbow Eaglesta löytyy netistä osoitteesta <http://www.rainboweagle.com>.

Tilaisuuden järjestäjänä on Kuopiossa toimiva **Forum Humanum Nordicum**-yhteisö.

Rainbow Eagle